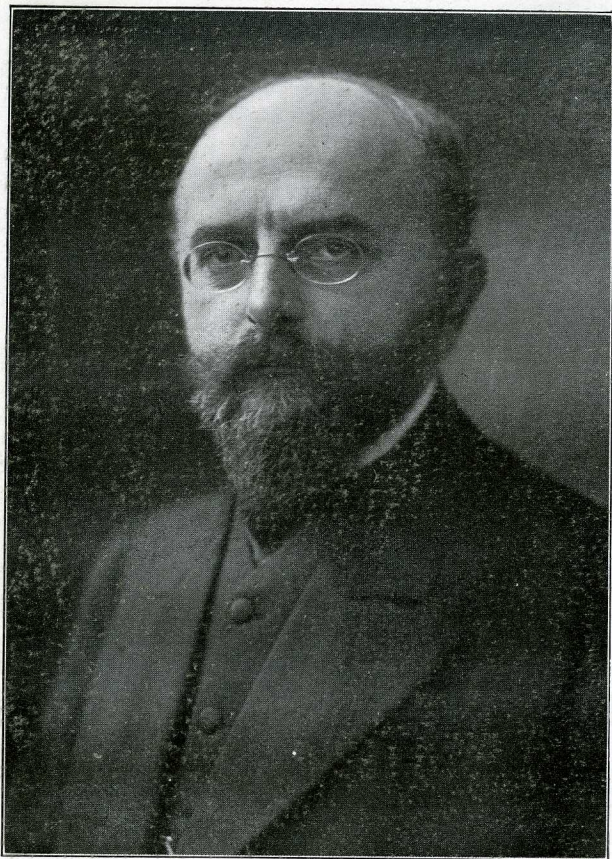

MEDITATION

„Die Theosophie ist der einzige
mögliche Erlöser der Menschheit
aus Unwissenheit, Selbstsucht
und Sünde.“

Hermann Rudolph 1912.

MEDITATION

EN TEOSOFISK ANDAGTSBOG MED
ANVISNING TIL MEDITATION

›Meditation er det indre
Menneskes uudsigelige Længsel
efter det Evige.‹

H. P. Blavatsky.

AF

HERMANN RUDOLPH

AUTORISERET OVERSÆTTELSE

VED

WERNER BLÆDEL

KØBENHAVN

KOMMISSION HQS

J. S. JENSENS FORLAG

1913

OVERSÆTTERENS FORORD.

Naar jeg har bestemt mig til at efterkomme den til mig rettede Opfordring at oversætte »Meditation« til Dansk er det af forskellige Grunde.

Der gaar en aandelig Flodbølge henover Folkeslagene i vor Tid.

Menneskene føler en stærkere og stærkere Trang til at komme bort fra det rent materielle Syn paa Livet, ønsker mere og mere at faa det store Spørgsmaal: »Hvad er Meningen med Tilværelsen« besvaret; og paa dette Spørgsmaal — og alle de andre deraf flydende Spørgsmaal — giver Teosofien Svar.

Alle de Mennesker, hvis aandelige Udvikling ikke kan finde Tilfredsstillelse eller ikke kan bøje sig ind under Kirkens og de kirkelige Samfunds Dogmer, vil vende sig mod Teosofien, og i dens Sandheder og Skønheder finde det de søger.

Det er nu af den største Betydning for enhver, der med Alvor vil studere Teosofi, og nærer et oprigtigt Ønske om, at gaa frem i Udviklingen, at kunne meditere.

En grundig Undervisning i Meditation gives jo kun i de indre teosofiske Skoler, men nu findes der den, som det har vist sig nødvendige Bestemmelse, at ingen kan indtræde i disse indre Skoler, uden først at have været Medlem i flere Aar i en teosofisk Loge, og i dette Tidsrum har udført et virkeligt Logearbejde.

Men, vi lever i en rastløs Tid, og det gælder om, at intet Øjeblik gaar til Spilde for den menneskelige Udvikling, derfor vil Aar være en lang Ventetid for den, der mener, at Meditation er en absolut Nødvendighed for hans videre Udvikling.

»Meditation« vil da kunne tjene som en Forberedelse for den, der nærer ovennævnte Anskuelse, og som har til Hensigt, at gaa ind i en indre Skole, men som endnu ikke har kunnet komme der.

Tillige vil »Meditation« kunne blive til Glæde og Nytte for alle, der nærer Interesse for Teosofi.

Oversættelsen er holdt saa nær op til Originalen som muligt, paa samme Tid som jeg har bestræbt mig for, at gøre den saa teosofisk og sproglig rigtig som muligt.

Oversætteren.

FORFATTERENS FORORD.

Paa Foranledning af mine Venner, har jeg bestemt mig til at udgive denne Bog. Bogen giver et Svar paa det saa ofte stillede Spørgsmaal: »Hvad skal jeg gøre for at komme til Sandhedens (Teosofi) Erkendelse? Ved Siden af Studiet og Opfyldelsen af de daglige Pligter, findes der intet vigtigere end at meditere. Uden Meditation kan Mennesket ikke forstaa Meningen med Tilværelsen, og ikke naa frem til sin Udviklings Maal. Og dog hersker der endnu herom i Almindelighed stor Uklarhed og Usikkerhed.

Vor Tids intellektuelt dannede Menneske ejer en stærk Trang til at udvikle sine Kræfter, men stræber frem for alt efter Magt, en Stræben, der af samvittighedsløse Personer bliver benyttet til egenyttige Formaal. For at beskytte den Uerfarne, for at bevare ham for Misbrug af sine aandelige Kræfter, og for at fremme hans moralske og aandelig Udvikling, er Bogen »Meditation« bleven udgivet. Den ensidige intellektuel Dannede vil fra Begyndelsen stille sig afvisende overfor Brugen af denne Bog, i hvert Fald saalænge han

ikke kender de elementære (exoteriske) teosofiske Læresætninger, men kun trakter efter personlige Fremskridt, dog kan han ikke i Længden, hvis han da ikke vil blive tilbage i sin Udvikling, udelukke sig selv fra de abstrakte og filosofiske Tanker. Meditationen vil hjælpe ham til at gøre Skridtet fra det intellektuelle exoteriske Trin paa Udviklingsstigen ind til den sande Religion, Filosofi og Mystik. Kendskaber til de elementære teosofiske Læresætninger er vel baade nyttigt og nødvendigt for enhver, da de giver ham Nøglerne til Sandhedens Forstaaelse, men de betyder endnu intet virkeligt Fremskridt. Udviklingen begynder først, naar Handlingens Motiver forædles, og Meditationen er den rette Brug af Nøglerne, Overførelse af selve Læresætningerne paa Livet.

Meditationen fører Eleven til filosofisk Tænkning, og det er det næste Skridt, som Kulturmennesket har at gøre. Opdragelse hertil, giver den sande Menneskeværdi, og er den kommende Tidsalders Opgave og Forberedelsen til Menneskeslægtens nye (6) Race. Teosoferne er en ny Tids Pionærer og skal forberede denne. Forfatteren af »Meditation« er af den Overbevisning, at en forstandig Brug af Bogen, fører Kulturmennesket frem paa Vejen. I den er Religion, Filosofi og Etik i deres højeste Aspekter forenede. Dens Frugt er Erkendelsen af de evige Sandheder, som i

det sociale Liv fører til Religionernes og Nationernes Broderskab. De udgaar ikke af Spekulation, men derimod af Erfaring, og de er Udtrykket for den udødelige Menneskenatur.

Hermann Rudolph.

INDHOLD.

	Side
Oversætterens Forord.....	III
Forfatterens Forord.....	V
Indhold.....	IX
Meditationen.	
I. Guddommen (Parabrahm).....	1
II. Atma som Verdens Altets Fader.....	4
III. Selvet.....	6
IV. Mesteren.....	8
V. Aanden.....	10
VI. Viljen.....	12
VII. Friheden.....	14
VIII. Sandheden.....	17
IX. Almagten.....	22
X. Alvidenheden.....	24
XI. Retfærdigheden.....	26
XII. Evigheden.....	28
XIII. Gerningen.....	30
XIV. Ordet.....	32
XV. Skabelsen.....	34
XVI. Naaden.....	37
XVII. Livet.....	40
XVIII. Lyset.....	43
XIX. Glæden.....	46
XX. Sjælefreden.....	48
XXI. Kærligheden.....	50
XXII. Renheden.....	53
XXIII. Medlidenheden.....	55
XXIV. Fadervor.....	57
XXV. Selverkendelse.....	59
XXVI. Vedantiske Tankesprog over Gud og Guddommen.....	64

	<i>Side</i>
Ordning af den daglige Religionsøvelse.....	67
Tekster til daglige Bønner.....	69
Til den daglige Samvigtighedsprøvelse.....	79
Anvisning til Meditation.....	86
Meditationens System	94

I. GUDDOMMEN (Parabrahm).

»Der var Mørke ovenover Afgrunden«.

1. Mos. 1, 2.

»I skulde ikke heller oprejse eder noget udskaaet Billede eller Støtte«

3. Mos. 26, 1.

»Thi i ham er det vi lever og rører os og er til«.

Apost. 17, 28.

PARABRAHM*) Du er det uendelige Rum, i hvilket Verdens Altet opstaar, udvikler sig, og atter forgaar. —

Du er den uendelige Dybde, uden Begyndelse og uden Ende. —

Du er alle Tings evige Væsen, det eneste Virkelige, udenfor Dig er intet, ti Du er den eneste Ene.

Naar Du udaander opstaar Verden, og naar Du indaander vender alle Væsener tilbage i Dit moderlige Skød. —

Du er alt Levendes Enhed. —

Du er den evige Sandhed; ti Du er uforanderlig. —

Du er det store Mørke, det kosmiske Lys er Din periodiske Aabenbaring.

Du er Friheden, ti Du er uden Grænser. —

Du er ikke bundet til noget Sted, til nogen Tid eller til nogen Aarsag. —

Du er ikke her, ikke heller der; Du har ingen For-

tid og ingen Fremtid; Du er den bestandig værende Nutid. —

Du er Aarsagen til alt, hvad der sker i os, men Du er selv uden Aarsag.

Du er den rodløse Rod, Kilden, hvorfra alt Levende rinder. —

Du er Faderen; Verdens Altet er Din Søn, gennem hvem Du uden Ophør skaber. —

Du er Moderskødet, hvorfra alle Ting udgaar. —

Du er det evige Uaabnbarede; ti Du træder ikke i Forbindelse med Verden. —

Du skaber ikke selv, men gennem Din Søn, det evige Ord. —

Du er Gerningen. —

Din Natur er en bestandig Virken og absolut evig Bevægelse. —

Du er det evige uforanderlige Grundlag for alt Levende. —

Verdens Altet fremstaar periodisk af Din Natur.***) —

Du er alt, det Største som det Mindste. —

Du kender intet udenfor Dig selv. —

Du er uudforskellig for den menneskelige Forstand. —

Du er ikke Genstand for Iagttagelse, fordi Du er uden Skikkelse. —

Du er den store Hemmelighed. —

Kun den, der er fuldkommen et med Dig, forstaar Dit sande Væsen.

Du er uden nogen Egenskab og derfor uden Navn. —

Du er Livets Kilde og Bevidstheden i Alt. —

PARABRAHM! Du bliver i Stilhed æret og priset af alle Væsener i Verdens Altet. —

Du er Maalet for alle tænkende Væseners Længsel. —
Alle Hellige, alle Oplyste, alle Engle og Erkeengle,
alle Guder tilbeder Dig. —

PARABRAHM! Vi tager vor Tilflugt til Dig, den evige uforanderlige Sandhed —

Lykkelig, den, der har grebet Sandheden; han er befriet for alle Vildfarelser, Lidelser og Død. —

) Enhver Meditation skal finde Sted i Sjælels Bevidstheds- og Kraftcentre (Pinealkirtel, Strube, Hjærte, Solplexus o. a.), altsaa inde i Legemet. Bevidstheden maa ikke svæve ud i Rummet, det kan svække Sjælen, tværtimod maa Tankerne lukke alle Indtryk fra Verden ude.)

Sætningerne skal udtales under en langsom Udaandning.

**) Mulaprakriti = Urmaterie.

*) Der advares imod, at betragte de nævnte Bevidstheds- og Kraftcentre som legemlige Dele, — da dette vil kunne virke skadeligt paa Sundheden, — men derimod som de astrale Centre.

(Oversætterens Anmærkning.)

II. ATMA SOM VERDENS ALTETS FADER.

»I skal være fuldkomne ligesom
eders himmelske Fader er fuld-
kommen. Math. 5. 48.

»Jeg og Faderen vi er eet. Joh. 10. 30.

Du skal ikke have andre Guder
for mig. 2. Mos. 20. 3.

ATMA.*) Du er alle Tings Fader. —
Alle Skabninger er udgaaede fra Dig. —
 Du bærer alle Ting i Din Aand. —
 Det hele Verdensalt lever og bevæger sig i Dig, som
 Fiskene bevæger sig i Vandet. —
 Enhver Skabning har sin Grundvold i Din udødelige
 Tanke. —
 Dine Tanker fremtræder i talløse Former i Aaben-
 baringen. —
 Aabenbaringen forandrer sig og forgaar, men Idéen
 lever evig. —

ATMA! Naar Du tænker, saa opstaar Verden, og
 naar Du ophører at tænke, saa forgaar den atter. —
 Du frembringer alle Ting ved Dit almægtige Ord. —

ATMA! Du elsker alle Dine Skabninger, ti de er
 Former af Din Kærlighed. —
 Ud af Din Kærlighed er Verdens Altet født, og Din
 Kærlighed opretholder det i dets Baner. —

ATMA! Du er ogsaa |vor Fader og vi er Dine
Børn. —

Vi leve i Dig, og Du lever i os. —

Du er i os Livet, Kærligheden og Aanden.

Vi er Sønner af Din almægtige Vilje. —

Vi er Kar for Din Kraft. —

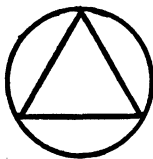
Opfyld os med Din Visdom, saa vi erkender Dig
Din uudfattelige Storhed og virkliggør Din Vilje i vort
Liv. —

ATMA! Vi lover Dig, at lyde Din sig i os aaben-
barende Vilje, ære Dig i enhver Skabning, ikke
med Vilje saare noget levende Væsen, virke for Broder-
kærligheden og Oplysningen blandt vore Brødre, ind-
til Du til Slut**) optager dem alle i dit moderlige
Skød. —

Lys og Fred for alle Væsener i Alt.

* Atma = den kosmiske Aand, Alaanden, Gud, Allah, Brahma,
Christos, Logos, Ormuzd, Wødan, Tao, Karma o. a.

* den 7de Runde (et Kalpa, Æon m. m.)

III. SELVET.

›Du skal elske Herren Din Gud
af alt Dit Hjærte og al Din Sjæl.
Du skal elske Din Næste som Dig
selv.«

Math. 22, 37, 40.

›Guds Rige er inden i Eder.«

Lukas 17, 21.

ATMA! Du er det Ene, evig Selv i Alt. —
Du alene er vedvarende. —

Alle Ting forgaar, ti de er kun Udtryk for Din
Gerning.

Du er det sande Selv i ethvert Væsen. —

Du ser og ved alt. —

Du leder alle Væsener, saa de gennem Udviklingens
Vej naar frem til Dig. —

Du er Almagten og Alvidenheden. —

Du er Kærligheden og Vidsdommen. —

Du er Freden og den evige Salighed. —

Du er det Sande, det Gode og det Smukke i en-
hver Skabning. —

Du er Faderen og Moderen for ethvert Væsen i
Verdens Altet. —

Du er alle Tings Bygmester, Opretholder og Sty-
rer og ogsaa deres Ødelægger. —

Du er Kærligheden og Barmhjærtigheden. —

ATMA! Du er ogsaa mit Selv. —
I Dig tager jeg min Tilflugt. —
I Dig ejer jeg det evige Liv. —
Intet i Verdens Altet kan skade mig. —
Ingen Sorg kan berøre mig, ti Du er mit sande
Selv. —
Jeg finder i Dig varig Glæde og den evige Fred.

ATMA! Jeg vil uden Ophør virke for Menneske-
hedens Forløsning. —
Giv alle Væsener i Verdens Altet Din Salig-
hed! —
Din Fred opfylde alle Mennesker! —
Din Visdom oplyse alle Brødre paa Jorden! —
Lyksalighed og Velsignelse for alle Væsener i Alt! —
AUM.*)

*) AUM, det hellige Ord. (Oversætterens Anmærkning).

IV. MESTEREN.

- ›En er eders Mester, Kristus«. Math. 23, 8.
 ›Ingen kommer til Faderen uden
 ved Sønnen«. Joh. 14, 6.
 ›Kristus i os er Forløsningens
 Hemmelighed«. Kol. 1, 26.

ATMA! Du er Verdens Altets Mester. —
 Du bærer alle Væsener som Idéer i Din Bevidsthed. —

Du har kaldt dem alle ind i Tilværelsen.
 Du er Livet i alle og opretholder dem ved Din Kraft. —

Du tilskynder dem til bestandig højere Udvikling,
 og drager dem alle opad til Dig, for at de skal erkende og ære Dig som deres Mester. —

ATMA! Du skaber, opretholder og fører Verdens-
 Altet ved Dine Medhjælpere, de 12 himmelske Hærskarer.*) —

Du leder Menneskeheden ved Dine Tjenere, Viddommens Mestre. —

De store Lærere er de Kanaler, gennem hvilke Dit Lys og Dit Liv strømmer ind i Menneskeheden. —

ATMA! Vi tager vor Tilflugt til Mestrenes Broderskab. —

Vi tjener Mesteren i Kærlighed, som tro Medhjælpere ved hans Forløsnings Værk.

Vort Forbund bliver Mesterens stærke Værktøj. —

Det bliver mere og mere en stærk Kraft i det hvide Broderskabs uselviske Tjeneste. —

Det virker med Visdom og Kærlighed for Broderskabet i Menneskeheden i ethvert Land og i ethvert Folk. —

Det grundlægger et mægtigt Fredens Rige paa Jorden. —

ATMA! Jeg vier mig til Dig, Verdens Mester. —
Jeg vier mig til det hellige Broderskab. —

Jeg vier mig til Menneskeheden. —

Jeg lover, ikke at berede noget Væsen i Altet en forsættelig Smerte og ikke hindre noget Væsen paa hans Vej til Dig, Atma, men at være ham behjælpelig til bestandig at komme Dig nærmere. —

Lyksalighed og Velsignelse for alle Væsener, som befinder sig i Øst og Vest, i Nord og Syd, under og over Jorden!

*) Skaberhirakiet, Elohim, Dhyan-Chohans.

V. AANDEN.

›Gud er Aand, og de som tilbede ham, bør tilbede ham i Aand og Sandhed.« Joh. 4, 24.

›Ved I ikke, at I er Guds Tempel, og at Guds Aand b r i Eder?«
1. Kor. 3, 16.

ATMA! Du er den eneste Aand i Alt. —
AI Dig bevæger alle Verdener sig. —
 Du fylder alle Skabninger med Dit Liv. —
 Du er Bevidstheden i ethvert Væsen:
 paa Jorden, i Vandet, i Luften, i Astralverden, i Himmelve-
 rden, i den aandelige Verden, — i ethvert Atom,
 hver Sten, hver Plante, hvert Dyr, hvert Menneske,
 hver Gud. —

ATMA! Du er ogsaa Aanden i mig. —
ADu fylder hele mit Legeme:
 Hovedet, F dderne, Hænderne, Armene, alle Lem-
 mer. —
 Jeg tager min Tilflugt i Dig. —
 Din Aand oplyse min Forstand. —

Min Aand er et med Dig. —

Jeg er Dig i Aanden. —

Den guddommelige Aand udstraale fra mig og gennemtrænge det uendelige Rum! —

Den oplyse alle Sjæle! —

ATMA! Jeg vil arbejde for Oplysningen og Broderkærligheden til alle Mennesker indtil den syvende Dags Ende.*) —

Maatte alle Brødre erkende deres Enhed med Dig, Atma! —

Lys og Fred til alle Mennesker! —

AMEN.

*) den 7. Runde.

ॐ

VI. VILJEN.

›Gud vil, at alle Mennesker skal blive frelste og komme til Sandhedens Erkendelse.« 1. Tim. 2, 4.

›Gud virker alt efter sin Viljes Raad.« Eph. 1, 11.

ATMA! Du er den Eneste Vilje i Verdens Altet. —

Du omfatter og gennemtrænger alle Skabninger med Din Kraft. —

Din Vilje er den uomskiftelige Lov for Aarsag og Virkning. —

Du er den evige, uforanderlige Natur i enhver Skabning. —

Du besjæler og leder alle Væsener: paa Jorden, i Vandet, i Luften, i alle Naturens Riger, — Planter, Dyr, Mennesker og Guder.

Din Vilje er den evige Kærlighed. —

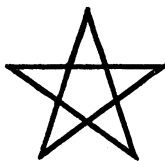
ATMA! Du er ogsaa Viljen i mig. —
Din Kraft fylder mit Legeme:

Fødderne og Hænderne, alle Legemets Organer, ogsaa Sjælen og dens Hylster, Æterlegemet, Begærlegemet, Tanke- og Dydslegemet, og det aandelige Legeme. —
Jeg tager min Tilflugt i Din Kraft. —

ATMA! Din Vilje er min Vilje. —
I Din Kraft er jeg stærk i det Gode. —
Intet Væsen kan skade mig. —
Min Vilje er den altomfattende Kærlighed. —
Jeg elsker alle Væsener. —
Min Kærlighed udstråler til alle Skabninger. —
Jeg saarer intet levende Væsen i Altet. —
Jeg vil tjene Menneskeheden. —

Lykke og Velsignelse til alle Væsener!

AUM.

VII. FRIHEDEN.

»Hvor Guds Aand er, der er
Frihed.«
2. Kor. 3, 3.

ATMA! Du er Friheden, ti Du er uden Grænser. —
Du er fri for Tiden, Rummets og Aarsags Skran-
ker. —

Tid gives ikke for Dig, ti i Dig er ingen Forandring. —
Du er al Tilværelsens Aarsag. —

ATMA! Der gives ingen Frihed udenfor Dig. —
I Verden er intetsteds fuldkommen Frihed. —
I Aabenbaringens Rige er enhver Skabning under-
kastet de tre Skranke. —

Intet Væsen er fuldkommen fri, men bundet af For-
mens Skranke. —

I Dig alene naar Sjælen den ubetingede Frihed. —
Friheden er det Væsentlige i Altet. Den er ikke
skilt ved noget Rum fra Verden. —

Friheden er Albevidstheden. —

Bevidstheden, som bliver indskrænket ved Forestil-
linger, er ufri. —

Ufriheden er ikke virkelig, den findes kun i Indbildningen. —

Friheden er ingen Adskillelse. Den som skiller sig fra noget som helst, er ikke fri, og anerkender ikke sit sande Væsen og Størrelsen af sin guddommelige Natur. —

A TMA! Friheden er Din vise og retfærdige Vilje. —

Den, som i Vilje og Erkendelse er et med Dig, er fri. —

Frihed er ingen Vilkaarlighed, men Lovmæsighed og Harmoni i Alt. —

I Friheden er ingen Tilbøjelighed. Tilbøjelighed gør ufri; ti den begrænser og adskiller. —

I Friheden er ingen Begunstigelse. —

A TMA! Du foretrækker intet Væsen for et andet. —

Frihed er absolut Retfærdighed. —

I Aandens Frihed findes ingen Sorg, ingen Sygdom, ingen Mangel, ingen Synd og ingen Død. —

A TMA! Dit Væsen er ogsaa mit Væsen. —

Jeg er i min sande højere Natur ikke skilt fra Dig. —

I min Sjæl finder jeg den ubegrænsede Frihed. —

Din Vilje i den uendelige Harmoni er ogsaa min Vilje. —

Jeg adskiller mig ikke fra nogen Skabning i Aanden, heller ikke fra noget Menneske, heller ikke fra mit Arbejde. —

Hvad jeg gør, gør jeg villigt og gerne. —

Jeg udretter mit Arbejde glad og samvittighedsfuldt.

Jeg gør intet ufrit og ugerne. —

Dog gaar jeg ikke fuldstændig op i noget Væsen og nogen Gerning, for at jeg ikke skal forglemme mit sande udødelige Selv. —

Jeg bliver Tilskuere til alt, hvad der sker og hvad jeg gør. —

Hvad jeg ikke vil og hvad der ikke er godt, det gør jeg ikke. —

Jeg kender ingen Tvang og ingen Ufrihed. —

Intet i Verdens Altet kan tvinge mig eller have Indflydelse paa min bevidste Vilje. —

Jeg gør, hvad der er nødvendigt for at fremme Væsenets Udvikling. —

Jeg ser i alt, hvad jeg maa gøre i Verden, min Pligt og den guddommelige Vilje. —

Jeg er fri ogsaa i Fængsel.

Jeg adlyder ikke Personen, men Loven. —

ATMA! Jeg lover Dig, det udødelige Selv, at virke uden Ophør for Friheden, Broderkærligheden, Oplysningen og Forædlingen af Menneskeheden, indtil Verdens Ende, for at de i Vildfarelse og Ufrihed levende Brødre ikke i Verdens Bedrag maa tro at finde deres Frihed, men at de maa finde den alene i Dig, Atma. —

Oplysning og Frihed for alle Væsener i Alt!

VIII. SANDHEDEN.

›Jeger Vejen, Sandheden og Livet.«
Joh. 14, 6.

›Sandheden vil frigøre Eder.«
Joh. 8, 32.

ATMA! Du er den evige Sandhed, ti Du er alle Tings Væsen. —

Der findes kun En Sandhed, og denne kender ingen Fødsel eller Død, og har hverken Begyndelse eller Ende. —

Sandheden ligger til Grund for enhver Ting, som disses uforgængelige Væsen. —

Tingene er ikke det Virkelige, men kun den tilsyneladende Sandhed. —

Sandheden er uforanderlig ligesom Vandet i Oceanet; Tingene forandrer deres Former ligesom Havets Bølger. —

Ingen Ting har nogensomhelst Varighed. —

Mit Legeme forandrer sig ved ethvert Aandedrag, min Karakter ved enhver Fornemmelse; hver Ting, hver Planet, ogsaa Solsystemet aander: intet i Verdens Altet varer blot en Billion Del af et Sekund. —

Verdens Altet er som en farvemættet Sæbebobbel, der svæver i Rummet; — som en Sky, der vandrer sin bestemte Vej. —

Verdens Altet er ikke andet end et Skuespil; Menneskene er Skuespillerne; Du, ATMA, er Tilskueren. Som Ringen ikke er virkelig, men kun en Aabenbaring af Guldets, ligesom der af Guldets bestandig bliver formet nye Ting, naar de Gamle bliver tilintetgjorte: saaledes Verdens Altet, saaledes skaber den evige Sandhed nye Verdener i voksende Skønhed, evig vekslende. —

A TMA! Du alene er den evige uforanderlige Sandhed, udenfor Dig er intet virkeligt. — Du er i Dit Væsen et med Guddommen og Sandheden i enhver af Dine Skabninger. —

Guddommen er absolut Sandhed, Du, ATMA, dens Aabenbarelse. —

Aabenbarelsen opstaar og forsvinder periodisk, dog bliver Du i Dit Væsen ikke berørt heraf. —

A TMA! Du er ogsaa Sandheden i mig. — Du aabenbarer Dig i os som Samvittighed og Fornuft. —

Der gives kun en Samvittighed og en Fornuft, men de aabenbarer sig paa ethvert Trin og i ethvert Væsen i forskellige Grader. —

Jo højere en Organisme er udviklet, desto fuldkomnere aabenbarer sig Fornuften og Samvittigheden i den.

Det Fuldendte er et med den guddommelige Vilje og den guddommelige Fornuft. —

ATMA! Jeg tager min Tilflugt i Dig, den evige Sandhed. —

Jeg vil adlyde Samvittighedens og Fornuftens uselviske Stemme i mig.

De fører mig til Foreningen med Dig, Du, som er Sandheden. —

Jeg tager dem til min Fører, og vil være dem tro, indtil den personlige Viljes Død. —

Der findes ingen anden Fører til Fuldkommenhed end Samvittigheden og Fornuften. —

Andre Førere er kun Lærere; aldrig vil jeg blindt lyde dem. —

Ingen har Magt over min Samvittighed og min Fornuft. —

Den, som forlanger blind Tro af Menneskene, undertrykker deres Samvittighed og Fornuft. —

ATMA! Jeg vil undgaa Løgnen, aldrig forlede nogen til Løgn og ikke kalde Løgnen god. —

Der findes ingen større Synd end Sandhedens Fornægtelse. —

Den som lyver, lukker sig ude fra Sandheden; han udvikler sig ikke, og er en Fjende af Sandheden og Menneskeheden. —

Løgneren staar endnu langt nede paa Udviklingens Stige. —

Ingen kommer til Sandheden gennem Løgnen. —

Ingen kan forlede mig til Løgn eller tvinge mig til at lyve. —

ATMA! Jeg vil ikke paatvinge nogen en Tro eller overtale ham dertil. —

Jeg vil lade ethvert Menneske tro, hvad han vil, og hvad han efter sine Erfaringer og sin Forstand kan tro. —

Jeg vil ikke udøve nogen Tros- og Samvittighedstvang og ikke fordre blind Tro. —

ATMA! Jeg lover at virke for Oplysning og at forkynde Menneskeheden Sandhedens Evangelium, indtil alle er naaet til Sandhedens*) Selverkendelse. —

ATMA! Oplys alle Mennesker med Din Aand, saa de erkender Dig, Du, som er Sandheden. —

Sandheden helbreder vor Brøst. —

Den alene kan overvinde Fejltagelsens Onde. —

Den styrker os i Livet. —

Den skænker den seende Sjæl Ro. —

Den udslukker Begærets Flamme og fører til den evige Fred, Sandheden alene er Forløseren af Synd og Elendighed. —

Lyksalig den som har erkendt Sandheden. —

Han bliver uberørt af Tilværelsens Onder. —

Han har fundet Ro i Livets Genvordigheder. —

Han staar over al Forandring. —

Han staar over Fødsel og Død. —

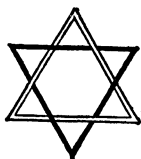
Salig den som er bleven til en Sandhedens
Legemliggørelse. —

Han har naaet sit Maal. —

Han er udødelig, om end han straks døde. —

Lykke og Velsignelse, Fred og Glæde til alle
Væsener i det uendelige Alt!

*) Teosofi.

IX. ALMAGTEN.

»Herren han som er den Almægtige.«
Aabenb. 1, 8.

ATMA! Du er den almægtige Vilje. —
 Alt hvad der sker, sker efter Din Vilje. —
 Din Vilje alene regerer Verden.
 Din Vilje aabenbarer sig paa den syvende Plan i alle Naturens Riger. —
 Enhver Skabning er en Form for Din almægtige Vilje. —
 Der gives ingen anden Vilje end Din. Alt, hvad Du vil, sker. —
 Intet kan forandre Din Vilje, ti Du er alene; udenfor Dig er intet. —
 Din Vilje er Verdensordenen. —
 Verdensordenen er uforanderlig og derfor retfærdig mod ethvert Væsen. —
 Din Vilje er Naaden, ti Du skænker ethvert Væsen af Din uendelige Overflod, og giver enhver saa meget, som han kan taale at modtage. —
 Din Vilje er uforkrænkelig. —
 Den, som handler mod Din Vilje, skaffer sig Lidelser. —
 Lidelser genopretter atter Ligevægten. —
 Din Vilje gengælder enhver Gerning, den være god eller ond. —

Gengældelsen er Verdens Altets uforanderlige Lov. —
Din Vilje er uendelig Harmoni. —
I Dig findes intet Ondt. —

ATMA! Du er ogsaa Viljen i mig.
Mine Hylstre er Former for Din Vilje. —
Min Vilje er Din Vilje. —
Hvad Du vil, vil ogsaa jeg. —
Din Vilje er uendelig Kærlighed. —
Jeg elsker ethvert Væsen i Altet. —
Jeg saarer ingen Skabning. Jeg krænker og bagvasker ingen. —
Jeg kender intet til Had eller Hævn, og gengælder intet ondt, ti Du alene gengælder. —
Jeg tilgiver og glemmer enhver Misgerning, der er udøvet mod mig. —
Jeg udviser kun Godt mod alle Væsener. —
Jeg kan alt, hvad jeg vil; jeg vil kun, hvad godt er og hvad Verdens Udvikling fordre. —

ATMA! Jeg vil uden Ophør, saalænge det er Dag,*) virke for Broderkærligheden og Menneskehedens Oplysning, for at Dine i Materien nedsunkne Menneskesønner maa erkende Din almægtige, retfærdige og vise Vilje. —

Lyksalighed og Velsignelse til alle Væsener!

AUM.

*) En Skabelsesdag omfatter efter den hemmelige Lære 7 Runder eller en Kalpa, d. v. s. 4320 Millioner Jordaar; derefter kommer Verdensnatten, en Hvileperiode af lignende Varighed.

X. ALVIDENHEDEN.

»Herre! Du ved alt.« Joh. 21, 17.
 »Ingen ved, hvad er i Gud, uden
 Guds Aand; men den, der har
 Aanden, ved alt. 1. Kor. 2, 12.

ATMA! Du er Alvidenheden. —
 Intet kan ske uden Du ved og vil det. —
 Du er Tilskueren til alt, hvad der sker. —
 Du handler ikke selv, men Din Natur gennem Din
 Kraft. —
 Du tager ikke Del i Dine Skabningers Skæbne. —
 Ethvert Væsen handler efter sin Natur. —
 Du giver ethvert Væsen efter hans Fortjeneste. —

ATMA! Du er ogsaa min Viden.
 Jeg er bestemt til Alvidenhed. —
 Jeg vil en Gang ved Slutningen af mine Inkarnationer
 indgaa i Din Alvidenhed og blive alvidende som
 Du. —
 Kun i Enheden erkender jeg mig selv og naar jeg
 den højeste Viden. —
 Jeg vil en Gang kende alle Planeters og Solsystemers
 Hemmeligheder, naar jeg er et med Dig i Din Kær-
 lighed. —

ATMA! Jeg vil hjælpe Menneskeheden paa dens Vej til Alvidenhed. —

Jeg vil uden Ophør virke for alle Menneskers Oplysning og Broderkærligheden, saa enhver maa erkende sin Enhed med Dig og i Din Alvidenhed naa til Udødelighed. —

Alle Synder er Vildfarelse og udspringer af Mangel paa Erkendelse af den evige Sandhed. —

Der gives intet ubetinget Ondt i Din Natur; ti udenfor Dig er intet. —

Du er det ubetinget Gode. —

ATMA! Giv alle Sjæle, som af Kærlighed til Dig søger Sandheden, Erkendelsen og før dem paa Kærlighedsvejen til Alvidenhed! —

AMEN!

XI. RETFÆRDIGHEDEN.

›Hvad et Menneske saar, det skal han og høste.« Gal 6, 7.

›Enhver høster, hvad han tidligere saaede.«

ATMA! Du er det Ene, almægtige Væsen i Alt.

Din Vilje er den evige Lov for Aarsag og Virkning i alt, hvad der sker. —

Du er den evige Retfærdighed. —

Uden Din Vilje er intet og sker intet i Altet. —

Alt, hvad tidligere skete, skete retfærdigt. —

Der gives ingen Uretfærdighed i Dig; ti Din Vilje er evig og uforanderlig. —

Intet kan forandre Din Vilje; ti udenfor Dig er intet. —

Du ved kun af Dig selv og af intet udenfor Dig. —

Du giver ethvert Væsen efter hans Fortjeneste. —

Ingen menneskelig Vilje kan indvirke paa Din til sin Fordel, ti Du er den Eneste Kraft, hvorfra alle Kræfter udgaar. —

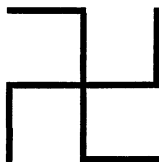
Du aabenbarer Din Vilje paa Tilværelsens syv Planer i Din Naturs syv Riger i talløse Former. —

A TMA! Du er ogsaa Viljen i mig.
Din Vilje aabenbarer sig i min syvfoldige Natur. —
Min Personlighed er Produktet af min Fortid. —
Min Persons Skæbne er ubetinget retfærdig. —
Jeg høster, hvad jeg i tidligere Liv saaede. —
Derfor er jeg tilfreds med min nuværende Skæbne. —
Jeg knurrer og klager aldrig.
Mig kan intet Ondt ske, intet Væsen i Altet kan skade mig. —

A TMA! Jeg tager min Tilflugt i Din guddommelige Vilje. —
Din Vilje er min Vilje. —
Jeg er Dig i den alt omfattende Kærlighed. —
Jeg er Kærligheden i enhver Skabning: paa Jorden, i Vandet, i Luften, i Himmelverdenen. —
Jeg vil ikke, at noget Væsen lider ved mig. —
Jeg vil lære Menneskeheden saaledes, at den erkender Retfærdighedens Lov. —

Lykke og Velsignelse til enhver Skabning i Altet. —

AUM.

XII. EVIGHEDEN.

›Før Bjergene blev til, fra Evighed til Evighed er Du Gud«.

Ps. 90, 2.

›Jeg er med eder alle Dage indtil Verdens Ende«. Math. 28, 20,

ATMA! Du er evig, ti Du dør ikke. —
 Du alene lever, naar Verden ikke er mere. —
 Du har ingen Begyndelse og derfor heller ingen Ende. —
 Du har ingen Tid, derfor heller ingen Fortid og ingen Fremtid, Du er Evigheden. —
 Du arbejder ikke bestandig, men er periodisk virksom. —
 Virksomhed og Hvile afveksler evig i Din Natur. —
 Naar Du ikke arbejder, hviler Du i Din Selvbevidsthed. —
 Vel er alle Væsener uforgængelige som Dine Tanker, men de forsvinder ved Dagenes Ende som Aabenbaring, og træder først efter Verdensnatten igen ind i Tilværelsen. —
 Du er det uforgængelige Grundlag og Skabningens evige Tilskuer. —
 En Dag af Dit Liv varer en Evighed. —
 Dit aabenbarede Liv omfatter mange Evigheder. —

ATMA! Ogsaa vi er i vor højere Natur evig, dog er vi endnu ikke vor Evighed fuld bevidst. — Derfor dør vi og fornyer vore Legemer. —

ATMA! Opfyld os med Din evige Bevidsthed, at vi maa blive os Enheden med Dig bevidst, og vi lever i Dig og dør ikke. — Vi tager vor Tilflugt i Din udødelige Aand. —

ATMA! Vi lover Dig, vort Selv, at virke for Broderskabsfølelsen i Menneskeheden indtil Evighed, idet vi i Kærlighed oplyser vore Brødre om deres guddommelige Herkomst, deres evige Natur og Bestemmelse, for at de maa blive sig deres Udødelighed bevidst og leve evigt i Dig. —

Lys og Velsignelse til alle Mennesker og Væsener i Altet!

AUM.

XIII. GERNINGEN.

»Min Fader arbejder ogsaa jeg arbejder«.
Joh. 5. 17.

ATMA! Du er bestandig Gerning. —
Din Natur er bestandig Arbejde. —
Du er uden Ophør. —
Paa Dit Liv hviler hele Verdens Altet. —
Du er Livet i ethvert Væsen i Altet. —
Alt hvad der sker, fremgaar af Din virksomme Natur. —
Din Natur er evig harmonisk Bevægelse; dog er Du kun periodisk virksom. —
Naar Du ophører at virke, forgaar alle Væsener og Ting. —
Naar Du fra Din Selvbevidsthed igen træder ind i Aabenbaringen, frembringer Du paany alle Ting og Verdener. —

ATMA! Du er ogsaa i mig det evige Liv. —
Mit Liv fremgaar af Dig. —
Du fylder mig med Din Kraft.
Du er uden Ophør virksom i mig. —

ATMA! Fyld mig med Dit Lys, saa jeg er-
der Din uforgængelige Vilje. —

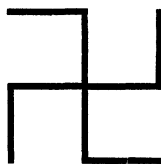
Jeg lover i Dit Navn bestandig at virke for Op-
lysning og Broderkærlighed i Menneskeheden, saa
Brødrene maa finde Stien, som fører til det evige
Liv. —

Skænk alle Væsener Din Kraft og opfyld dem med
Din Kærlighed. —

Uophørlig Virken uden Lidenskab og Begær
skaber Forløsningen. —

Det er den uselviske Gerning, som forløser fra
Uvidenhed, Lidelse og Død.

Lyksalighed og evigt Liv til alle Væsener i
Altet.

XIV. ORDET.

»I Begyndelsen var Ordet. Alt er blevet til ved det, og uden det er ikke noget blevet til.«

Ev. Joh. 1, 1-3.

ATMA! Du er det guddommelige Ord, ved hvilket alle Ting er skabte og bliver opretholdt i Tilværelsen. —

Dit Ord er Tanke. —

Naar Du tænker, opstaar Altet; naar Du ophører at tænke, forgaar alle Ting.

Dit Ord er højeste Kraft, ti det levendegør og opretholder alle Væsener. —

Dit Ord er uforgængelig Aand; ti det giver ethvert Væsen Bevidsthed. —

I Dig er Kraft og Bevidsthed, Tanke og Gerning et. —

Naar Du tænker, sker; der kan uden Din Vilje intet ske i Verdens Altet. —

Du bærer Verdens Altet, saaledes som det nu er og vil blive i Fremtiden, i Din Aand. —

Ved Dit Ord kalder Du Alt ind i Tilværelsen. —

Den jordiske Verden er den sjælelige Verdens Aabenbaring og denne det lavere Udtryk for den aandelige Verden. —

Dit Ord lyder gennem alle Rum i Verdens Altet. —

Det levendegør alle Ting, opretholder dem i Virksomhed og tilskynder dem til højere Udvikling. —

Udviklingen bringer Dine Idéer bestandig smukkere og fuldkomnere til Aabenbaring. —

Det guddommelige Ord er evigt, det lever lige til Verdens Ende. —

ATMA! Jeg selv er en Aabenbaring af Dit Ord. —
Min Personlighed har sit Udspring i Din guddommelige Tanke (det himmelske Menneske). —
Det indre Menneske er en Straale af Dit Lys, en Søn af Din guddommelige Natur, derfor god.*) —

ATMA! Jeg lover bestandig at være Dit guddommelige Ord i mig bevidst. —

Jeg tager min Tilflugt i Sandhedens Ord. —

Jeg tager min Tilflugt i Kærlighedens og Visdommens Ord. —

Jeg tager min Tilflugt i den evige Fred og i den guddommelige Glæde. —

Jeg vil kun frembringe gode og rene Tanker, men holde alle fjendtlige Tanker og Følelser fjerne. —

Jeg vil kun tale kærlige Ord, men undgaa haarde Ord. —

Mit Ord skal være Udtryk for den uendelige Kærlighed. —

ATMA! Dit Ord er Forløsningen. —
Fred og Medgang for alle Væsener i Altet. —

AUM.

*) Om endnu ikke vis.

XV. SKABELSEN.

»Saaledes erkende vi, at Verden er færdig ved Guds Ord, og at alt, hvad man ser er bleven af Intet.«*)

Ebr. 11, 3.

ATMA! Du er Altets Bygmester. —
 Du bærer enhver af Dine Skabninger som Idé i Din Aand. —
 Det hele Verdens Alt er Din Idés Aabenbaring. —
 En Tings Idé er evig, men Aabenbaringen forandre og fuldkommengør sig. —
 Altet er Din Tanke som udvikler sig i Formen og i det Ydre bestandig bliver smukkere og fuldkomnere. —
 Enhver Idé nedstiger, tilhyllet, syv Trin i Materien, og stiger igen syv Trin op, indtil den har naaet sin bevidste Forening med Dig. —
 Du er samtidig virkende i Altets Riger. —
 Dog skaber Du ikke selv. —
 Du er Altets Fader. —
 Dine mægtige Hjælpere, de syv Flammer og de tolv Hærskarere, bygger Solsystemet efter Din vise Plan. —
 Du forbliver Tilskuer til Alt, hvad der sker i Altet. —
 Alle Ufuldkommenheder i Verden har ikke deres Aarsag i Dig, men i Skaberne. —

*) Af Parabrahm, se Med. I.

ATMA! Mennesket er Din Skabnings Krone paa Jorden. —

Hans stofflige Hylster gennemløber alle Naturens Riger, indtil det i det fuldendte Menneske er gennemtrængt af Din Selbevidsthed. —

Menneskeriget er Gennemgangen og Broen til Udviklingens højere Trin. —

Alle Væsener i de lavere Naturriger stræber opad mod Menneskene, medens alle over Menneskene staaende Væsener vare Mennesker i tidligere Skabningsdage. — Menneskeslægternes Blomster er de Fuldendte, Visdommens Herrer. —

I dem erkender Du, ATMA, Dig selv som Faderen og Enheden i Altet. —

ATMA! Du er Kraften ogsaa i mig. —

Jeg er en bevidst Kraft i Din Natur. —

Jeg vil danne Sjæl og Legeme til rene Templer for Din Visdom og Kærlighed, saaledes at Du i Din Selvbevidsthed tager Bolig derinde. —

I mine Tanker aabenbarer sig Din Skaberkraft. —

Jeg vil kun skabe rene og gode Tanker, som kun tænker paa alle Skabningers Vel, urene og egenkærlige Forestillinger vil jeg holde fjernt fra mig. —

Jeg vil kun pleje rene Følelser og benytte gode Ord og udøve gode Gerninger. —

Din Skaberkraft aabenbarer sig ogsaa i den fysiske Skabelse. —

Jeg vil ikke øde min Skaberkraft i egenkærlige Nydelse. —

Mine fysiske Kræfter skal forvandle sig til aandelige. — Jeg holder mig fjernt fra ukyske Tanker og frigør mig for ukyske Handlinger og Ord, saa Du, ATMA, tager Bolig i mig, og jeg kan forene mig med Dig i Renhed og Visdom. —

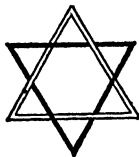
Avling er et Offer, som jeg bringer Dig i Kærlighed og Ærefrygt, saa Sjælen kan faa en ny ren Bolig og forherlige Dig i Glæde og Kraft. —

Dine Sønner, som bevarer deres Renhed, bliver beskyttet i Alt af Dig og Dine Tjenere, medens de vandre paa Jorden. —

ATMA! Jeg lover Dig, Fader i Himlen, at jeg vil virke uden Ophør for Broderkærligheden og Menneskehedens Forløsning, idet jeg oplyser mine Brødre om deres aandelige Natur, Herkomst og Bestemmelse, at de fører et rent og kysk Liv og forherliger Dig i ren uselvsk Kærlighed. —

Lykke og evigt Liv for alle Væsener i Altet! —

AUM.

XVI. NAA DEN.

›Herrens Naade er fra Evighed
til Evighed«. Pas. 103, 17.

›Han lader sin Sol gaa op over
Retfærdige og Uretfærdige«. Math. 5, 45.

ATMA! Du er den guddommelige Naade. —
Du skænker Din Kærlighed til ethvert Væsen, og-
saa uden at det beder derom. —

Ti Du opfylder det uendelige Rum og gennemtrænger
det hele Verdens Alt med Din Kærlighed og Kraft. —
Du giver ethvert Væsen saameget, som det kan mod-
tage. —

At Give er Din Natur. —

Du giver uden at Du bliver bedt. —

Du lader Dit Lys skinne over de Onde og de Gode,
over Retfærdige og Uretfærdige. —

Din Vilje at give, kan intet Væsen have Indflydelse
paa.

Ti Du er uden Aarsag, skønt selv Aarsag til alt,
hvad er. —

Din Vilje er uafhængig, uforanderlig og derfor
ubetinget retfærdig. —

Din Vilje er evig Lov. —

Enhver erhoder af Dig saamegen Kraft, Bevidsthed og Kærlighed, som han er i Stand til at optage. —

Ingen Bøn kan forandre Din Vilje. —

Intet Offer kan bestemme Dig. —

Uretfærdighed findes ikke i Dig og derfor intet Steds i Altet. —

Enhver modtager den Løn, som han ved sine Gerninger gør sig fortjent til. —

Du optager i Din guddommelige Natur, hvad der er rent og godt. —

Urent har for Dig ingen Varighed. —

ATMA! Vi beder til Dig, idet vi betragter Din evige Natur og aabner vort Hjærte for Din Kærlighed. — Vi gør os gennem Kærligheden til Dig, Du som er Livet og Kærligheden i ethvert Væsen, modtagelige for Din guddommelige Naade. —

Derfor beder vi uden Ophør til Dig. —

Den uselviske hellige Bøn renser Hjerttet og vore Legemer og gør os modtagelige for Din Kærlighed. —

Forenet med Dig kender vi intet til Synd og synder vi ikke. —

Du udsletter Tilværelsens samtlige Vildfarelser af vor Bevidsthed. —

Du renser vore Hjerter for enhver egenkærlig Tanke. —

Du udslukker enhver Erindring om tidligere Skyld i os. —

I Dig glemmer vi alle vore Synder. —

Dig bevidst, tilgiver vi vore Brødre deres Fejl og glemmer vi enhver os tilføjet Smerte. —

Vi er intet Væsens Fjende og kender ikke til Fjendskab mod os —

Vi elsker Dig i alle Skabninger, ogsaa i dem, der forfølger os. —

Vi velsigner dem, der forbander os. —

Vi elsker dem, der hader os.

Vi gør vel mod dem, der bagtaler og forfølger os. —

ATMA! Opfyld os med Din Kærlighed og Din Visdom! —

Giv alle Væsener Din Fred! —

Lyksalighed og Velsignelse til enhver Skabning i Altet.

AUM.

XVII. LIVET.

Jeg lever og I skal ogsaa leve.

Joh. 14, 19.

Jeg lever ikke længer selv, men

Kristus lever i mig. Gal. 2, 20.

ATMA! Du er Livet i det uendelige Alt. —
Der gives kun Et Liv. —

Det Ene Liv omfatter, gennemtrænger og opfylder alle Ting. —

Ethvert Væsen, enhver Atom, enhver Sten, enhver Plante, ethvert Dyr, ethvert Menneske, enhver Erkeengel, enhver Planet og ethvert af de utallige Sol-systemer er en Form for Livet paa Tilværelsens forskellige Trin. —

Det uendelige Rum er et Livets Hav. I det bevæger alle Skabninger, alle Stjerner og Stjernesystemer sig. —

Livet er en Aspekt for den evige Sandhed.

Liv er Urlyset. —

Liv er den Eneste Kraft. —

Liv er den guddommelige altomfattende Kærlighed. —

Livet er evigt.

Livets Former forgaar, men Livet forgaar ikke. —

Aabenbaringer er ikke virkelige, kun det Ene Liv er virkeligt. —

Døden er ikke virkelig, men Aabenbaringens Forandring. —

Død findes ikke i det uendelige Alt. —

Alt lever. —

Det, som forgaar, er kun Livets Skum og var aldrig virkeligt. —

Frygten for Døden er en Dumhed. —

ATMA! Den, som anerkender Dig, ejer ingen Frygt, ti han dør ikke. —

I Dig er heller ingen Sygdom. Sygdom er intet Virkeligt. —

ATMA! Du er Harmonien i Alt. —

I Dig findes ingen Disharmoni og derfor heller ingen Sygdom. —

Du overvinder alle Sygdomme. —

Den, som anerkender Dig som det evige Liv, lider ikke, er ikke syg og dør ikke, men lever evigt i Dig. —

ATMA! Du er ogsaa Livet i mig. —

Du opfylder mit Legeme og levendegør alle dets Dele og Lemmer. —

Dit Liv er mit Liv. —

Jeg tager min Tilflugt i Dig, Du, som er det evige Liv. —

Jeg ejer ingen Frygt, ti jeg lever evigt i Dig. —

Jeg vil aldrig dø, selv om Legemet forgaar. —

Jeg kender ikke til Sygdom. —
Jeg er altid rask og er altid lykkelig, ti jeg lever
bestandig i Dig, ATMA, Du som er Livet. —

ATMA! Jeg lover Dig, det evige Selv, uden Ophør
indtil Verdensundergang,*) at virke for Men-
neskehedens Forløsning af Sygdommens Lænker, Død
og Uvidenhed. —

Evigt Liv, Lykke og Velsignelse til alle
Væsener i Altet!

AMEN.

*) indtil Planeternes, Planetkædernes, Solsystemernes o. s. v.
Undergang. Verden er evig, men træder periodisk ind i Aa-
benbaringen.

XVIII. LYSET.

Herren er mit Lys. Ps. 27.
Lys er Din Klædning, som Du
har paa. Ps. 104, 2.
Jeg er Verdens Lys. Joh. 8, 12

ATMA! Du er Verdens Altets Lys. —
Din uforgængelige Natur er kosmisk Lys. —
Det evige Lys er den Klædning, hvori Du hylder
Dig, og i hvilken Du skjuler Dit Væsen. —
Dit Lys er det stofflige Grundlag for alle Ting. —
Dit Lys er den Substans, hvoraf alle Ting bestaar. —
Alle Former er Dit Lys' Fortætning.
Af Dit Lys udgik i Begyndelsen alle Væsener. —
Lysset fra de lavere Verdener er kun Genskin af Dit
kosmiske Lys.

ATMA! Du er selv usynlig for alle Væsener, men
Du aabenbarer Dig i Din guddommelige Natur
i det kosmiske Lys. —
Du bor i Lyset, ligesom Varmen i Solskinnet. —

ATMA! Dit Lys er Bæreren af Livet i Altet. —
Det giver alle Væsener Liv og Bevidsthed. —
Dit Lys er Verdens Forløser. —

I Dit Lys erkender den Fuldkomne sin Enhed med Dig. —

Foreningen med Dit Lys gør den Vise udødelig. —
Dit Lys er de himmelske Hærskarers*) Bolig. —

ATMA! Dit Lys er alt omfattende Kærlighed. —
Det bevarer alle Væsener og fører dem til bestandig højere Udvikling. —

Dit Lys er Kilden, alle Skabningers Opretholder og Ernærer. —

Dit Lys er alt omfattende Bevidsthed. —

Dit Lys oplyser alle Væsener. —

ATMA! Dit Lys er Verdenssjælen, Du selv er Verdensaanden. —

Dit Lys er Verdensmoderen, Du selv er Altets Fader. —

Dit kosmiske Lys er Din Datter, ti det udgik i Tilværelsens Begyndelse af Din Kraft. —

ATMA! Dit Lys er Flammen, Menneskesjælene er Gnister, som, knyttet til deres Moder, gennemvandre Verdens Altets Rum. —

Dit Lys er et Ocean, der skjuler alle Væsener som Kim i sig, som Vandet Draaberne, og bringer dem under Verdensskabelsen til Udvikling. —

ATMA! Du er ogsaa Lyset i mig. —

Lidenskaberne, Ønskerne og Tankerne er de Skyer, ved hvilke Dit Lys bliver fordunklet i mig. —

Jeg tager min Tilflugt i Dit evige Lys, for at ødelægge Ikkeerkendelsens Mørke. —

Jeg lover uden Ophør at virke for Menneskehedens Oplysning og Forløsning. —

ATMA! Oplys alle Væsener med Dit Lys, saa de erkender Sandheden paa Selverkendelsens Vej, der fører til den evige Fred.

Lys og Fred til alle Væsener i Altet!

*) Erkeengel, Dhyan-Chohans.

XIX. GLÆDEN.

Glæd eder i Herren altid.

Phil 4, 4.

ATMA! Din aandelige Natur er stedsevarende
Glæde. —

Glæde er enhver Skabnings Væsen, ti Du er Væse-
net i alt. —

Glæden i Din Natur er ubegrænset. —

Du er Freden, som ikke kan blive rokket af
noget. —

Du er den evige Salighed. —

Den, som er gennemtrængt af Din Aand, kender
ikke til Sorg.

Sorg gives ikke i Dig.

ATMA! Den ubegrænsede Glæde i Din Natur gen-
nemtrænger mit Legeme (fra Isse til Fod og
alle Legemets Organer og Lemmer). —

Jeg tager min Tilflugt i den guddommelige Glæde. —

I mig er ingen Sorg. —

Sorg er min Natur fremmed. —

Sorg skal aldrig berøre Sjælen. —

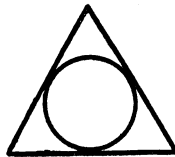
Der findes intet i Verdens Altet, som kan forårsage mig Sorg. —

Min Glæde har ingen Ende; den er ubegrænset og uforgængelig. —

ATMA! Din Glæde udstråler fra mig. Jeg er en Kanal for den guddommelige Glæde. Min Glæde meddeler sig til alle Væsener; den overvinder alle Sorger. Jeg vil uafsladeligt virke for Sorgens Ophør.

ATMA! Skænk alle Mennesker, ja alle Væsener i Verdens Altet, Din Glæde og Din Fred! Din Glæde opfylde enhver Skabning! —

AUM.

XX. SJÆLEFREDEN.

Salige er de Fredsommelige.

Math. 5, 9.

Guds Rige er Fred og Glæde.

Rom. 14, 17.

ATMA! Du er Freden i Altet, ti Du er det ufor-
gængelige Væsen. —

I Dig er ingen Forandring og ingen Omskiftelse. —

Du er den uforanderlige Lov. —

Du er Freden i enhver Skabning. —

Freden er Grundlaget for ethvert Væsen. —

Den alene er det Virkelige. —

Forandringen angaar kun Formen, ikke Tingens
sande Væsen.

ATMA! Du er ogsaa Hvilen i mig. —

I Dig alene finder jeg Hvile og Bestandighed. —

Mine Hylstre forandrer sig og forgaar, men jeg be-
staar i Evighed. —

Jeg tager min Tilflugt i Dig, Atma, Du som er
Freden. —

Jeg er rolig under alle Livets Vilkaar. —

Intet i Altet skal forskrække mig. —

Ingen Person og ingen Tildragelse skal forurolige
mig. —

Jeg ærgrer mig ikke over noget; ti alt sker efter Godhedens Lov, og jeg selv har i en tidligere Tilværelse foraarsaget min Persons Skæbne. —

Jeg vil kun det Gode, derfor har det Onde ingen Magt over mig. —

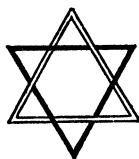
ATMA! Jeg virker uden Ophør for Broderkærligheden i Menneskeheden og forbliver Tilskuere til alt, hvad jeg gør og hvad, som berører min Person. —

I mit Bevidstheds Dyb finder jeg Dig, Atma, den evige Fred. —

Maatte Din Fred opfylde os alle!

Fred gennemtrænge alle Væsener i Altet!

AUM.

XXI. KÆRLIGHEDEN.

Kærligheden falder aldrig bort.

1. Kor. 13, 8

Gud er Kærligheden. 1. Joh. 4, 16

ATMA! Du er Kærligheden i Altet! —
 Din Natur er altomfattende Kærlighed. —
 Du gennemtrænger og opfylder enhver Skabning med Din Kærlighed. —
 Ethvert Væsen i det uendelige Alt er en Form for Din Kærlighed. —
 Din Kærlighed besjæler den hele Natur. —
 Uden Din Kærlighed kan intet Væsen være til. —
 Du har i Din Kærlighed frembragt Verdens Altet. —
 Din Kærlighed lever i enhver Skabning i en bestemt Grad. —
 Alle Væsener (Atomere, Stene, Planter, Dyr, Mennesker, Guder, Erkeengle, Stjerner og Stjernesystemer) er Virksomhedsformer for Din Kærlighed. —
 Din Kærlighed aabenbarer sig som Tiltrækning i Atomernes Rige og i Solsystemernes Harmoni. —
 Udenfor Din Kærlighed er intet. —
 Du alene er. —
 Du elsker Dig selv i Dine Skabninger. —
 Et Væsen, som skiller sig fra Din Kærlighed, forgaar som en Skygge. —
 Din Kærlighed er evig.

Din Kærlighed har frembragt Verdens Altet, den opretholder det i sin Bane; den udvikler Altet til bestandig større Fuldkommenhed i Kærlighed; den drager alle Skabninger hen til Dig og optager ved en Verdensdags Ende alle Skabninger igen i sig. — De Fuldkomne lever bevidst i Verdensnatten i Dit uendelige Kærligheds Skød; de endnu ikke fuldkomne Væsener hviler i Natten i Bevidstløshed i Dit moderlige Skød. —

Ved en ny Verdensdags Begyndelse kalder Du alle Dine Børn til nyt Liv og til ny Virksomhed. —

Lovpriset være Din Kærligheds uendelige Magt og Visdom. —

ATMA! Du er ogsaa Kærligheden i mig. —
Du opfylder Legeme og Sjæl med Din uendelige Kærlighed. —

Din Kærlighed besjæler mit Legemets talløse Væsener og opmuntrer dem til harmonisk Virksomhed. —

Den giver Legeme og Sjæl Kraft og Sundhed, saaledes, at de forherliger Dig i deres Virken. —

ATMA! Jeg tager min Tilflugt i Din uendelige Kærlighed. —

Jeg er i min Kærlighed et med Dig og et ogsaa med alle Dine Skabninger. —

Jeg elsker Dig i ethvert Væsen. —

Jeg lover Dig, ikke at saare eller dræbe noget levende Væsen. Tvinger min nuværende Stilling i Verden mig til at svigte mit Løfte, saa gør jeg det i Medlidenhed og med Beklagelse og gentager bestan-

dig igen mit Løfte, indtil jeg har overvundet min Svaghed og Uvidenhed. Jeg besejrer ved Kærlighedens Kraft enhver Vanskelighed, og vil til Slut ikke mere komme i saadanne Prøvelser. —

ATMA! Kærligheden udstraalet fra mig til alle Væsener i Altet. —

Jeg vil vække og styrke Kærligheden i andre Skabninger ved Kraft af min hellige Kærlighed. —

Jeg vil uden Ophør virke for, at Menneskeheden bestandig mere erkender Dig, Atma, og i Din Kærlighed fuldkommengør sig og naar til sin Forløsning! —

Fred og Salighed til alle Væsener i Altet!

AUM.

XXII. RENHEDEN.

Salige er de rene af Hjærtet,
ti de skal se Gud. Matth. 5, 8.

ATMA! Du er det Rene og det Gode. —
I Dig er intet Fremmed og Urent, ti Du er
alene. —

Du kender kun Dig selv, ti udenfor Dig er intet. —
Paa Din Vilje kan intet indvirke; den er uforander-
lig; Du gør kun, hvad Du vil. —

ATMA! I Dig tager vi vor Tilflugt. —
Vi holder borte fra os og vore Legemer alt, hvad
der er lavt og urent. —

Kun Du alene skal bo i os. —

Vi ernærer Legemet med rene Spiser og rene
Drikke, saaledes, at det bliver et rent Kar for Din
Visdom og Kærlighed, og disse Kræfter bestandig
aabenbarer sig mere gennem os. —

Vi tænker kun rene og gode Tanker og holder de
daarlige borte fra os. —

Vi taler kun venlige og gode Ord og udretter Kær-
ligheds- og Barmhjærtigheds-Gerninger. —

Vi holder os fjernt fra urene og ukyske Tanker, Ord og Gerninger. —

ATMA! Giv os Din Kraft og Visdom, saa vi bestaar i Dagens Prøvelser og erkender og overvinder alle Skuffelser. —

Vi lover Dig, at virke for Menneskehedens Forløsning, saa Dit Freds Rige aabenbarer sig paa Jorden. —
Fred og evigt Liv til alle Væsener i Altet! —

Amen.

XXIII. MEDLIDENHEDEN.

Salige ere de Barmhjærtige.

Matth. 5, 7.

ATMA! Du er den evige, stedsevarende
Glæde. —

I Dig er ingen Sorger; thi i Dig er ingen Ufuldkommenhed, ingen Sygdom, ingen Død.

Verden derimod er fuld af Lidelser. —

Væsener erkender ikke Dig, Du som er den evige Glæde i dem. —

De lever i deres Indbildnings Verden. —

De holder deres Aands Former for sande og skiller sig fra dem og derved ogsaa fra Dig, Du, som er det evige Væsen i enhver Form. —

De elsker det, som ikke er virkeligt, og ønsker det, som ingen Varighed har. —

De indbilder sig, at Sygdom og Død er virkelige Ting. —

De lever bestandig i Frygt for deres Indbildninger. —

Derfor er al Tilværelse Lidelser: Fødsel er Lidelse; Vækst er Lidelse; Sygdom er Lidelse; Adskillelse fra dem, som vi elsker, er Lidelse; Død er Lidelse. —

Jeg føler Menneskehedens og alle Væseners forførdelige Lidelser i min Sjæl; ti jeg er et med dem. —

Jeg kan ikke skille mig fra dem og deres Skjæbne. —
Deres Liv er mit. —

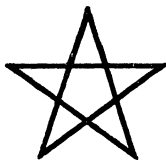
ATMA! Jeg vil bestræbe mig for, at ophæve en Del
af de store Lidelser. —

Jeg bliver forenet med Menneskeheden og vil uden
Ophør virke for dens Forløsning, til alle Brødre har
overskredet Tærskelen til Helligdommen, og Forløs-
ningen er dem vis. —

ATMA! Giv alle Væsener Dit Lys, at de er-
kender Dig i Din uendelige Kærlighed! —
Din Salighed opfylde alle Sjæle! —

Lys og Glæde til alle Væsener i Altet!

AUM.

XXIV. FADER VOR.

Bed uafladelig.

Thessal. 5, 17.

Fader¹ vor², Du som gennemtrænger Verdens Altet!
Dit Navn lyde³!
Dit Fredens Rige⁴ komme til os!
Din Vilje⁵ ske paa Jorden⁶!
Giv os alle Dit Livsens⁷ Brød!
I Dig glemmer vi vore Synder⁸ og tilgiver vi Brødre-
rene deres Fejl⁹!
Før os gennem Prøvelserne¹⁰!
Frels os fra alle Vildfarelser¹¹!
Ti Dit er Riget¹² og Kraften og Herligheden¹³ fra
Evighed¹⁴ til Evighed¹⁵!
Amen.¹⁶

¹ ATMA, det HØJERE SELV.

² Menneskeheden.

³ De guddommelige (magiske) Kræfter og Egenskaber (Kærlighed etc.) skulle blive aabenbarede (bevidste) i os saavel som i hele Naturen, og gennemtrænge Rummet.

⁴ Selverkendelsens (Teosofi:) Rige.

⁵ Den universelle Kærlighed.

⁶ I Aabenbaringens Riger (Aabenbaringens Plan) »som i Himlene« (Verdens Altets formløse Planer).

- ⁷ Visdommen (Teosofi): den buddhiske Substans eller Aandens stoflige Natur: Lyset.
- ⁸ Skyldbevidstheden (Karma).
- ⁹ I Selverkendelsen elsker vi os selv i alle Væsener.
- ¹⁰ Synderne (Selvindbildningen, Indbildningen om Særtilværelse) og de paa dem hvilende Fejl og Svagheder bliver overvundne ved Meditation over Atma. Hele Tilværelsen er en Prøvelse, særlig for Teosofiens Disciple; i snævrere Forstand er Prøvelsen Afgørelsen om den højre eller den venstre Sti, Erkendelsen og frit Valg mellem godt og ondt (den hvide eller den sorte Magi).
- ¹¹ Af Selvindbildningen og dermed af Lidelser, Mangler, Sygdom og Død.
- ¹² den absolute, alt omfattende Bevidsthed.
- ¹³ Atma's Natur er Lys og Salighed.
- ¹⁴ en Skabelsesdag (Kalpa 7 Runder) = 4320 Mill. Jordaar.
- ¹⁵ Verdensnatten (Pralaya) mellem 2 Evigheder tilbringer den, som ikke har naaet Fuldkommenheden (Nirwana) ved den 7de Rundes Slutning, i en bevidstløs Tilstand, derimod den Fuldendte i den højeste Saligheds Tilstand.
- ¹⁶ oprindelig AUM. A = Atma, det 1. Princip, U = Buddhi, det 2. Princip og M = Manas, det 3. Princip; den guddommelige Treenhed i Menneskene og Verdens Altet.

XXV. Selverkendelse.

Jeg er Alt, uden mig er intet.

Bhagavad Gita.

Ingen kender Faderen uden
Sønnen.

Matth. 11. 27.

Jeg og Fader vi er et.

Joh. 10, 30.

Det højere Selv (Atma) taler:

1.*)

JEG er Offeret og ogsaa Bønnen, Offergaven og Offerets Velsignelse. —

JEG er Offerhandlingen og Lægedommen og ogsaa Ilden paa Højalteret. —

JEG er alt, uden MIG er intet.

2.*)

JEG er alles Fader og Moder. —

JEG er det, som frembringer og som opretholder, Viddommens og Renselsens Maal. —

JEG er Vejen, Herren, Ernæreren, Dommeren og ogsaa Vidnet. —

JEG er Huset, Boligen, Tilflugtsstedet og Vennen, Livets Kilde og Livets Hav.

JEG er Begyndelsen og Enden, Skatkammeret og ogsaa Skatten deri, Sædemanden og Sæden, der bestandig bærer Frugt. —

Ved MIG faar Solen Lys og Varme. —

JEG giver Regnen og nægter den. —

JEG er Livet, Udødeligheden og ogsaa Døden. —

JEG er alt, uden MIG er intet.

3.*)

JEG er alt Værendes Oprindelse, Verdens Begyndelse og dens Undergang. —

Der gives intet Højere end JEG og ingen anden Skaber eller Herre. —

JEG er den, som forfrisker Dig med en kølende Drik Vand. —

JEG er Maanelyset og Sollyset. —

JEG er den rene Jords Vellugt, Ildens Glans, og Livet i alle Levende, Helligheden i alt, hvad helligt er. —

I alle Ting er JEG Udødelighedens Sæd, Visdommen i de Vise, Forstanden i de Forstandige, Herligheden i alt, hvad herligt er. —

JEG er Styrken i de Stærke. fri for Havesyge og Begær. —

JEG er Kærligheden i de Elskende, den rene Kærlighed, som ikke er forbudt ved Loven for nogen. —

JEG er alt, uden MIG er intet. —

4.*)

Ved MIG er dette Alt udfoldet; —

Dog er JEG ikke aabenbaret for enhver.

Tingene er dannede i MIN Kraft;
De er i MIG, som er og var evig.

Dog er de ikke i MIT højeste Væsen;
Spørg kun Dig selv, hvad denne Hemmelighed er.
MIN Aand skaber alt, hvad JEG udsøger,
Og dog er JEG bestandig fri af alle. —

Som Luften bevæger sig frit i Rummet,
Skønt Rummet bestandig staar stille,
Saa bevæger Verdenshæren sig mod Lyset,
Dog er JEG ikke Verdenskresen som drejer sig.

Bestandig naar en Kalpas Kresløb slutter,
Gaar Naturen ind i sin Oprindelse;
Naar MIN Magt udslynger Skabelsesordet,
Træder Aabenbaringsverden i en ny Tilværelse.

Og MIN Kraft, som raaber i Hemmelighed,
Giver Naturen paany dens Løb;
Ved MIN Vilje bliver Altet udfoldet,
Og nye Tilværelsesformer opstaar.

Dog er JEG ikke bunden ved dette Værk
og fri for alle Ønsker og Gerninger;
Vel skaber MIN Aand Værket til alle Tider,
Mig hindre intet i bestandig at hvile i MIG selv.

Min Aand er Loven, ved hvis Styrke
Enhver Ting forsvinder og opstaar.
Saaledes skaber i Naturen MIN Aand Værket;
Dette er Grunden til, hvorfor Verden drejer sig.

5.

JEG er ikke Legemet, ikke Sanseverdenen. —
JEG er ikke Hovmod, heller ikke Forfængelighed. —
JEG er ikke Misundelse, heller ikke Had. —
JEG er ikke Frygt, heller ikke Sorg. —
JEG er fri for Ønsket efter Nydelse,
fri ogsaa for Begær efter Eje. —
JEG ved ikke af Ærgerrighed og Herskerlyst. —
JEG ved ikke af Svaghed, heller ikke af Sørgmodig-
hed, heller ikke af Sygdom, heller ikke af Død. —

6.

JEG er Sandheden, det uendelige Rums Væsen-
hed. —
JEG er Lyset, som oplyser alle Væsener. —
JEG er Kærligheden, som omfatter alle Væsener
i Godhed.
JEG er Livet, som ernærer alle Ting. —
JEG er Freden, den evige Grund for alle Ting. —
JEG er Glæden, enhver Skabnings inderste Natur. —
JEG er Aanden, Bevidstheden i alle Rummets Væ-
sener. —
JEG er Kraften i enhver Skabning i Verden. —
JEG er den guddommelige Magt, som skabte, op-
retholder og styrer Verdens Altet. —
JEG er Altet, Altet er JEG.

7.

JEG er udødelig, fordi, uden Begyndelse og Ende. —
JEG er navnløs, fordi, uden Form og Skikkelse. —
JEG er uden Ønske, fordi, jeg besidder alt. —

JEG er Friheden, fordi, uden enhver Skranke. —
JEG er overalt og allestedsnærværende, dog
uden noget Sted. —

JEG er evig, fordi, uden Tid. —

JEG har ingen Fortid heller ingen Fremtid. —

JEG er, den JEG, der evig var og bestandig
vil være. —

*) Sammenlign Bhagavad Gita. Poetiske Udgave. Udgivet og
oversat af Dr. Franz Hartmann. (Tysk Udgave.)

ॐ

XXVI. VEDANTISKE TANKESPROG OVER GUD OG GUDDOMMEN.*)

1.

Den Gang var ikke Ikketilværelsen, heller ikke Tilværelsen,

Intet Luftaandepust var, ingen Himmel derover. —
Hvem holder Verden i Forvaring, hvem skød den ind?
Hvor var den dybe Afgrund, hvor Havet?

Ingen Død var dengang, heller ikke Udødelighed,
Intet var Natten, Dagen ikke synlig. —
Det aandede uden Vind i Oprindelse
Det Ene, udenfor hvilket intet andet var. —

2.

Den, som bor i alle Væsener, som er forskjellig fra alle,
som alle Væsener ikke kender,
hvis Liv alle Væsener er,
som inde fra behersker alle Væsener,
som er Din Sjæl, den indre Styrer, den udødelige.

3.

I Aanden skulde de give Agt paa:
Ikke er her paa nogen Maade Mangfoldighed.

Fra Død til Død bliver hildet,
Hvem der her ser en Mangfoldighed.

4.

Ikke kan du se, hvad Seeren seer,
Ikke kan du høre, hvad Hørereren hører,
Ikke kan du forstaa, hvad Forstaaeren forstaaer,
Ikke kan du erkende, hvad Erkenderen erkender.
Han er din Sjæl, som er indvendig i alle. —
Det som er forskelligt fra ham, det er fuld af Sorg.

5.

Han er seende og bliver ikke set,
hørende og bliver ikke hørt,
forstaaende og bliver ikke forstaaet,
erkendende og bliver ikke erkendt. —
Ikke findes der udenfor ham en Seende,
Ikke findes der udenfor ham en Hørende,
Ikke findes der udenfor ham en Forstaaende,
Ikke findes der udenfor ham en Erkendende.
Han er din Sjæl, den indre Styrer, den udødelige. —
Det som er forskelligt fra ham, det er fuld af Sorg.

6.

Selvet, det uden Synd,
fri for Alder,
fri for Død og
fri for Lidelser,
uden Sult og uden Tørst,

hvis Ønsker er sandfærdige,
 hvis Raadslutning er sandfærdig:
 det skal man udforske,
 det skal man søge at erkende;
 den faar alle Verdener og alle Ønsker,
 den, som har fundet og erkendt dette SELV. —

7.

Ikke ved Tale, ikke ved Tænkning,
 Ikke ved Seen begriber man HAM:
 »HAN Er!« ved dette Ord bliver HAN,
 og ikke paa anden Maade, begrebet.

8.

DU er Kvinden, DU er Manden,
 Pigen og Drengen,
 DU vokser, født, allevegne,
 DU vanker som Olding ved Staven.

9.

Ingen Sjæl bliver nogensinde til,
 Intet Opstaaen findes i hele Verden:
 Det er den højeste Lyksaligheds Sandhed,
 At der intetsteds findes et blive til.

10.

Den som spørger, den tager feil;
 Han tager feil, som giver Svar:
 TI!

*) Af Dr. Paul Deussen, Vedas hemmelige Lære. F. A. Brockhaus, Leipzig.

ORDNING AF DEN DAGLIGE RELIGIONSØVELSE.*)

I.

Efter Opvaagningen:

1. Tilbedelse (Fordybelse i Atma).
2. Offring (den personlige Natur).
3. Velsignelse.
4. Gennemgang af Dagens Pligter.

II.

Under Vaskningen og Paaklædningen:

5. Helliggørelse af Legemet og dets Organer.

III.

Før hvert Maaltid:

6. Forbøn.

IV.

Efter Maaltidet:

7. Takkebøn.

V.

Før ethvert Arbeides Begyndelse:

8. Almindelig Bøn til ATMA.
-

VI.

Efter ethvert Arbejdes Fuldendelse:

9. Takkebøn.

VII.

I Hviletiden:

10. Harmoniøvelse.
11. Dydspleie.
12. Betragtning.
13. Koncentrationsøvelse.
14. Bevidst Ind- & Udaandning.
15. Studium af den Hemmelige Lære.
16. Skjelsen. (Abstraktion).
17. Forsagelse.
18. Tjeneste.
19. Forenelse. (Identitet).

VIII.

Før man gaar i Seng:

20. Samvittighedsprøve.
21. Tilsagn.
22. Velsignelse.
23. Offring.
24. Tilbedelse (Fordybelse).

(* For dem, som gaar »Tilbedelsens Vej« (Fromhed, Helliggørelse).

TEKSTER TIL DAGLIGE BØNNER.*)

Men Aandens Frugt er Kærlighed, Glæde, Fred, Langmodighed, Mildhed, Godhed, Trofasthed, Sagtmodighed og Afholdenhed. Gal. 5, 22.

Men du, naar du beder, da gaa ind i dit Lønkammer**) og luk din Dør***) og bed til din Fader, som ser i Løndom.

Matth. 6, 6.

1. Tilbedelse.

ATMA! Du er Aanden, Livet og Kærligheden i alle Væsener i Altet.

Du opfylder alle Ting med din Bevidsthed og Kraft. —

Du er alle Væseners Skaber, Opretholder og Ødelægger. —

Du bruger enhver Skabning efter hans Natur som Din Viljes Værktøj. —

ATMA! Du er Livet og Kærligheden ogsaa i mig. — Du er mit sande, evige alvidende SELV. — Du gennemtrænger og fylder mit Legeme og alle Organer med Din Kraft. —

I Dig findes ingen Lidelser, ingen Fattigdom, ingen Sygdom og ingen Død. —

*) Sammenstillet til behagelig Valg.

**) Hjærtet, Sjælen.

***) Tanken.

2. Offring.

ATMA! Jeg offre Dig alle mine Ønsker og Tanker. —

Jeg vil intet andet end erkende og opfylde Din Vilje. —
Hvad Du vil, det vil jeg ogsaa. —

Din Vilje er min Vilje. —

Din Vilje er Kærligheden. —

Jeg vil elske Dig i alle Skabninger. —

3. Velsignelse.

HERRE! Velsign alle Væsener, med Din Kraft, Din Visdom og Kærlighed! —

Skænk alle Skabninger Fred og Glæde! —

Skænk Lyksalighed til alle Væsener i Altet!

4. Dagens Pligter.

ATMA! Jeg vil fuldbyrde alle Dagens Pligter flittigt, samvittighedsfuldt og med Glæde. —

Aldrig vil jeg klage, men gerne gøre ethvert Arbejde. —

Jeg vil undgaa Strid og møde alle Mennesker med Venlighed. —

5. Legemets Helliggørelse.

ATMA! Ligesom Vandet fjerner al Smuds fra Legemet (fra Hænderne, fra Ansigtet), saaledes bliver Sjælen ren for alle Ønsker, Lidenskaber og daarlige Tanker ved Din Kærlighed. —

ATMA! Helliggør Øjet, saa det kan skue Dig i alle Dine Værker. —

Aabn det aandelige Øje, saa jeg maa kunne erkende Dig i Din sande Storhed og Herlighed. —

ATMA! Skærp Hørelsen, saa jeg hører Dit hellige Ord i mig og maa kunne skelne det fra Egenkærlighedens Stemme. —

Helliggør Øret, saa jeg formaar at høre Sandhedens Stemme i mig som i alle Væseners Hjærter. —

ATMA! Helliggør Tungen, saa den aldrig maa tale et uheeligt eller vredt Ord. —

ATMA! Helliggør Munden, saa intet Urent men kun Kærlighedens og Visdommens Ord maa udgaa fra den. —

ATMA! Helliggør Hænderne, at de aldrig maa beskadige et andet Væsen, men kun udføre Kærligheds Gerninger, som forherlige Dig. —

ATMA! Helliggør Fødderne, saa de vandre paa Dine Veje, som fører til den evige Fred. —

ATMA! Helliggør ethvert Organ i Legemet, saaledes at det tjener Dig i Hellighed, Du som bor i alt. —

6. Forbøn.

ATMA! Mæt alle sultne Brødre med Dit Kærlighedsbrød!

Stil Sjælenes Tørst med Vand fra det evige Liv. —

Ophøjede Verdens Aand! Skænk alle Mennesker Dit Brød og Vand fra det uforgængelige Liv!*)
 Stig herved og fyld alle Brødre med Din Visdom og skænk dem Din Fred!

7. Takkebøn efter Maaltidet.

ATMA! Jeg takker Dig, Du som er det evige Liv, den uendelige Kærlighed og Visdom.

8. Almindelig Bøn før ethvert Arbejdes Begyndelse.

ATMA! Skænk mig Din Kraft, Din Visdom og Kærlighed, saaledes, at jeg kan fuldende mit Arbejde til Din Ære og til Menneskehedens Vel. —

ATMA! Jeg begynder mit Arbejde i Dit Navn og i Din Kraft og vil fuldende det til mine Brødres Vel. —

Maatte Arbejdet blive Brødrene til Velsignelse, intet Væsen til Sorg!

9. Takkebøn efter Arbejdet.

ATMA! Jeg takker Dig, Du som er det evige Liv, den uendelige Kærlighed og Visdom. —

Den raadende Gud! —

10. Harmoniøvelse.

ATMA! Jeg er et med Dig, Du som er Aanden og Kraften i alle Væsener. —

Jeg har Fred: Fred med Gud, Fred med Menneskene, Fred med alle Væsener i Rummet.**)

*) Buddhi, Verdenssjælen.

***) Denne Sætning, i Særdeleshed Ordet Fred kan synges indvendig i den personlige Grundtone under en, et Minut langt, langsom Udaandning.

11. Dydspleie.

Daglig skal et uselvvisk Barmhjærtigheds og Kærligheds Arbejde udføres. Hjælp en Fattig eller en Syg! Indskrænk Dine daglige Nødvendigheder, for at understøtte den teosofiske Bevægelse.*) Vær venlig mod Dine Undergivne og Personer af tarvelig Herkomst! Vær bestandig sandfærdig, fredsommelig og taknemlig! De teosofiske Dyder vokser kun paa de menneskelige Dyders Grund.

12. Daglige Betragtninger.

Herved er at eftertænke:

- Om Søndagen: Over Parabrahm's Egenskabsløshed
(se Meditation I.)
- Mandagen: Over Atma's Egenskaber, Mesterlogen
og I. T. V.**)
- Tirsdagen: Over Næstekærlighed (se Meditation
XXI.)
- Onsdagen: Over Medlidenhed (se Meditation
XXIII.)
- Torsdagen: Over Medglæde (se Meditation XIX.)
- Fredagen: Over Renhed (se Meditation XXII.)
- Lørdagen: Over Sjælefred (se Meditation XX.)

*) Broderkærligheden, alle Menneskers Oplysning og Forædling.

***) Internationale Theosophische Verbrüderung. (Oversætterens Anmærkning.)

13. Koncentrere Aand og Vilje

- paa et religiøst Symbol (\triangle $\overset{\circ}{\dagger}$ \diamond o. a.),
- » en Mesters Billed (Kut Humi, Jesus, Buddha),
 - » et Maleri (Rafaels Madonna),
 - » Talrækken,
 - » en farvet Skive (blaa, gul, hvid),
 - » Toner, Vokaler,
 - » sit eget Livs enkelte Egenskaber,
 - » en Mesters Liv og Virken (Jesu, Buddha o. a.),
 - » Dagens Pligter,
 - » et Barmhjertighedsværk,
 - » det guddommelige Ord o. a.*)

14. Bevidst Ind- og Udaandning**)

- »Jeg indaander: evigt Liv«, —
 »Jeg udaander: Kærlighed til alle Væsener«. —
 Taler ved Indaandning Stavelsen »Ham«,***) ved Udaandning Stavelsen »sa«. —

15. Den hemmelige Læres Studium.

Studeret bliver kun saadanne Skrifter, som er skrevne paa Grundlag af og i Overensstemmelse med den hemmelige Lære af H. P. Blavatsky.†)

Der maa daglig vies mindst en halv Time til Studiet.

*) Se Meditationens System! De konkrete Koncentrationsøvelser maa foretages meget forsigtigt helst under Vejledning og kun i Forbindelse med Meditation. Man maa undgaa enhver Overanstrengelse.

***) Den bevidste Ind- og Udaandning tør kun øves et Minut pr. Time og kun i staaende Stilling.

****) Hamsa = Atma, den kosmiske Aand (Jiva).

†) Se Mysterieskolens Studieværk.

16. Abstraktion.

ATMA! Jeg er et med Dig. —
Jeg er ikke en indskrænket Følelse (Lidenskab: Forfængelighed, Misundelse, Had, Frygt, Vrede). —
Jeg er overhovedet ikke et Begær og en Forestilling (Havesyge, Gerrighed, Ærgerrighed, Herskertrang). —
Jeg er Aand og ikke bunden, hverken af Tid, heller ikke af Sted, heller ikke af Aarsag.*).

17. Øvelse i Forsagelse.

ATMA! Af Kærlighed til Dig, den evige Sandhed, forsager jeg Lysten til alle jordiske Ting, alle Astralverdenens Aabenbaringer og Tankernes bedrageriske Former.

18. Meditation over at tjene.

ATMA! Dig vil jeg tjene, Du som er den indre Kraft i alt. Jeg tjener derfor Menneskeheden, enhver Race, ethvert Folk, ethvert Menneske, ethvert Væsen i Altet.**)

19. Forening.

ATMA! Der er kun En Kraft i Altet. —
Jeg er Kraften i alle Væsener: i Stenen, i Planten, i Dyret, i Mennesket, i enhver Hellig, i Guderne. Jeg er Kraften i alle Skabninger, som lever i Vandet, i Luften, i Ilden, paa Jorden, i Ætheren, i det uendelige Rum. —

*) Se ogsaa Meditation XXV, 5.

**) Øvelserne 16—19 er at gennemføre i Enkeltheder og i Sammenhæng, ligesom enhver Meditation, indeni Legemet.

Jeg er Kraften i alle Væsener, som er paa Jorden, i Astralverdenen, i Himlen, i Gudeverdenen, i alle Stjerner i det ubegrænsede Rum.*) —

A TMA! Der er kun Et Liv i Altet:
Jeg er Livet i alle Væsener etc.**)

A TMA! Der er kun En Kærlighed i Altet:
Jeg er Kærligheden i alle Skabninger etc.

A TMA! Der er kun En Aand i Altet:
Jeg er Aanden i alle Væsener etc.

20. Samvittigheds Pleie.

(se »Til den daglige Samvittighedsprøvelse« Side 79).

21. Hellige Løfter.

a) De 6 hellige Løfter for en Discipel i Teosofi af H. P. Blavatsky.

1. Jeg lover, at bestræbe mig for, at lade Teosofien blive til en levende Faktor i min Tilværelse.
2. Jeg lover, at understøtte den teosofiske Bevægelse i Verden.

*) Identificeringen maa gennemføres med ethvert Menneske, ethvert Dyr, enhver Plante etc.; se ogsaa Meditation XV.

***) Identificeringen tør kun øves, naar den kan ske uden Tvang, det indtræder, efter at den Mediterende har helliget sin Vilje ved absolut Forsagelse og Løfte, og han efter sin Vilje er en Hellig. Hans videre Fremskridt bestaar deri, at han fastholder Identiteten med Al-Sjælen og dermed at han bringer sit indre og ydre Liv i absolut Samklang. Den Lastefulde og den ikke Hellige maa undlade Identificeringen. I den Hellige udtaler Sandheden sig af sig selv.

3. Jeg lover, at holde mig fra at fælde Dom over andre og tage til Genmæle, naar jeg hører min Næste blive bagtalt.
4. Jeg lover, bestandig at arbeide paa Overvindelsen af min lavere Natur, men at være overbærende overfor andres Svagheder.
5. Jeg lover, gennem Studium og paa lignende Maade, af alle mine Kræfter, at dygtiggøre mig til, at bringe andre Oplysning og Hjælp.
6. Jeg lover, at anvende saa megen af min Arbeidskraft, Penge og Tid, som jeg kan, til Fremme af den teosofiske Bevægelse.

b) de trefoldige Tilflugtsformler.

1. Jeg tager min Tilflugt i den evige Sandhed.
2. Jeg tager min Tilflugt i den uendelige Kærlighed.
3. Jeg tager min Tilflugt i Mesternes hellige Broderskab.

c) De fem Bud.

1. Jeg lover, ikke at dræbe noget levende Væsen, eller at saare paa nogen Maade, men at beflicte mig paa, at opretholde og fremme Livet.
 2. Jeg lover, intet at tage, hvad ikke frivilligt og i velvillig Hensigt bliver givet mig.
 3. Jeg lover, at holde mig borte fra alle ukyske Tanker, Ord og Handlinger.
 4. Jeg lover, at undgaa, Løgn og Hykleri, Bedrag, Bagvaskelse og Forhaanelse.
 5. Jeg lover, ikke at nyde nogen berusende Drikke eller at bruge andre bedøvende og ophidsende Midler.
-

- d) Jeg foresætter mig, ikke at gøre igen i Morgen eller i Fremtiden de i Dag begaaede Fejl.
- e) Jeg giver mig selv det hellige Løfte, at vie mig til Mesterens Arbeide, uden Ophør at virke for Menneskehedens Broderskab, Op-lysning og Forløsning.

22. Velsignelse (se under 3).

23. Offring (se under 2).

24. Tilbedelse (se under 1).

TIL DEN DAGLIGE SAMVITTIGHEDSPRØVELSE.

(At foretage før man lægger sig til Ro).

I.

1. Har Du i Dag dræbt (med Vilje) et levende Væsen?
2. Har Du saaret et Menneske eller et Dyr i Tanke, Ord eller Gerning eller saaret paa en eller anden Maade?
3. Har Du dræbt eller saaret et levende Væsen ved at forlede eller opfordre andre dertil?
4. Har Du ved haarde Ord eller usømmelig Adfærd krænket et Menneske?

II.

5. Har Du taget noget, som ikke frivilligt og i velvillig Hensigt blev givet Dig?
6. Har Du foranlediget nogen til Tyveri eller biligt Tyveriet?
7. Har Du haft et utilladeligt Ønske efter fremmed Ejendom?
8. Har Du laant Penge eller andre Ting og ikke givet dem tilbage?

Til I. Naar Din Stilling (som Forstmand, Gartner, Tjenestepige o. a.) tvinger Dig til at dræbe et Dyr (Flue, Myre etc.), saa gør det a) i Medlidenhed, b) i Bevidstheden om Din Pligt, c) i Erkendelse af Din Ufuldkommenhed.

III.

9. Har Du været ukysk i Tanke, Ord og Handling?

IV.

10. Har Du sagt en Usandhed eller paa en eller anden Maade hyklet?

11. Har Du forhaanet eller bagvasket et andet Menneske?

12. Har Du taget til Genmæle, naar Du hørte et andet Menneske blive bagvasket?

13. Har Du foranlediget nogen til Løgn, Hykleri, Bagvaskelse og Forhaanelse eller bifaldet disse Synder?

14. Har Du afgivet et Løfte med den Tanke ikke at ville holde det?

15. Har Du ikke holdt et givet Løfte eller har Du brudt et Løfte?

Til III. I Tilfælde af, at Du endnu spiser Kød, saa klargør Dig: a) hvorfor Du gør det, b) om Du kan leve uden Kød, c) at det endnu er en Ufuldkommenhed.

Giv Agt! Enhver begaaet Fejl maa tilstaa over for Samvittigheden! Undgaa enhver Retfærdiggørelse eller Undskyldning! Foresæt Dig ikke mere at gøre denne Fejl! Udforsk Grunden (Tilbøielighed)! Forsag Lysten! Forbyd Dig Fejlen saa ofte, at din Samvittighed kan blive rolig. Bliv ikke mismodig! Hengiv Dig ikke til unyttig Anger! Naar Du er faldet bliv ikke liggende, men reis Dig bestandig igen og begynd Kampen paany! Endelig (maaske efter Aars Forløb) vil Du sejre! Uden Forsagelse gives ingen Visdom!

Overvind Dine Feil ved Atma (Kærlighed).

V.

16. Har Du nydt en berusende Drik eller paa en eller anden Maade bedøvet eller ophidset Dig?

17. Har Du foranlediget andre til Brug af berusende eller bedøvende Midler eller bifaldet Brugen heraf?

VI.

18. Har Du været maadeholdende med Mad og Drikke?

19. Har Du undgaaet urene Spiser og Drikke?

VII.

20. Har Du hengivet Dig til adspredende Fornøjelser?

21. Har Du baaret unyttige Smykker og Stads, for at behage andre?

VIII.

22. Har Du fordrevet og besejret indre opdukkende daarlige Tanker, Følelser og Ønsker ved gode Ord og Handlinger?

23. Har Du overvundet Livets ydre Onder ved gode Ord og Handlinger?

24. Har Du baaret Din Skæbne med Taalmodighed og Hengivenhed eller har Du knurret og klaget imod den?

25. Har Du svaret igen paa en Dadel og retfærdiggjort Dig mod Beskyldninger eller forsvaret Dig mod Angreb?

26. Har Du indladt Dig i Strid med nogen?

Til 25. Retfærdiggørelsen kommer af personlige Motiver (Forfængelighed, Frygt etc.). Naar vi kun er i Sandheden, er Gensvar ingen Retfærdiggørelse, dog undgaa Selvbedrag.

27. Har Du bestandig hævdet Sandheden i Tanker, Ord og Gerning, uden Hensyn til Dig, andre Personer eller Forbindelser?

28. Har Du i Aanden velsignet alle Skabninger i Verdens Altet?

29. Har Du tilgivet Dine Modstandere og Fjender af ganske Hjærte og glemt den Dig tilføjede Uret?

IX.

30. Har Du afholdt Dig fra enhver tom og forfængelig Snak og undgaaet ligegyldige og unyttige Ord?

31. Har Du overvundet Nysgerrigheden og afholdt Dig fra enhver forstyrrende Beskæftigelse?

32. Har Du ved Din Gerning tænkt paa Din Person: dens Nydelser, Dygtigheder, Hensigter, Meninger og Handlinger?

33. Har Du talt om Din Person til andre Personer?

34. Har Du rost eller dadlet Dig selv?

35. Har Du tænkt paa andre Personer, talt om dem, rost eller dadlet dem?

36. Har Du bestandig holdt Din Aand og Vilje rettet mod Enheden: det ulegemlige, allestedsnærværende, guddommelige Selv (Atma)?

X.

37. Har Du rensed Dit Sind for enhver Længsel efter Nydelse og Behagelighed, Besiddelse, Ære og Magt?

38. Har Du været gjerrig, stolt, forfængelig, misundelig, frygtsom eller vredagtig?

Til 28. Fred, Lyksalighed, Medgang, Oplysning for alle Væsener. Fred være med Dig!

Til 29. I Teosofien findes ingen Fjender!

39. Nærer Du Had mod et Menneske?
40. Føler Du Uvilje mod et andet Væsen: Menneske eller Dyr?
41. Lever Du i et Rige af vekslende Følelser og lader Du Dig i Din Gerning lede af saadanne?
42. Har Du opgivet Længselen efter Himlens Glæde og Nirwanas Salighed?

XI.

43. Har Du opfyldt Dine Pligter mod Din Familie?
44. Har Du bestandig været venlig mod alle Mennesker og Dyr?
45. Har Du samvittighedsfuldt opfyldt Din Stillings Pligter?
46. Opfylder Du Dine Pligter mod Kommunen og Staten?
47. Opfylder Du Dine daglige Pligter mod Menneskeheden?
48. Har Du før og efter ethvert Maaltid bedt for den efter Kundskab hungrende og tørstende Menneskehed?
49. Har Du begyndt og fuldtendt ethvert Arbejde i Atma's Navn?
50. Har Du mindst $\frac{1}{2}$ Time i Dagens Løb studeret den hemmelige Lære (sigtende til disse oplysende teosofiske Skrifter).

Til 47. Dine daglige Pligter er, i Aanden at velsigne ethvert Menneske! Atma udstråler uafdelig sit Liv (Lys, Kærlighed) udover alle Væsener.

-
51. Venter Du Løn for Dit Arbeide?
 52. Har Du hengivet Dig til daadløs Anger?

XII.

53. Har Du ladet ethvert Menneske tro, tale og handle efter sin Overbevisning?
 54. Har Du paa nogen Maade udøvet Vold mod et Væsen: i Tanker, ved Ord eller Handlinger, eller en bestemt Handling, ønsket, befalet, forlangt eller forbudt en saadan?
 55. Har Du forlangt en Tjeneste af nogen, som han ikke frivillig vilde gøre?
 56. Har Du selv udført alt, hvad Du selv kunde udføre?
 57. Har Du ivret mod en Person eller Sekt, dens Lærer eller Meninger?
 58. Har Du dadlet eller kritiseret en anden Person, dens Nydelser, Meninger og Handlinger?
 59. Har Du været dogmatisk i Dine Ord?
 60. Har Du opstillet en Person eller Skrift som Autoritet eller har Du gjort Dig selv til en Autoritet?
 61. Er Du til Sinds, at virke uden Ophør for Broderkærligheden i Menneskeheden og dennes Forløsning fra dens Vildfarelser?
 62. Er Du til Sinds, at dygtiggøre Dig selv ved bestandig Andagt, Studium og Lydighed mod det højere Selv, at bringe andre Oplysning, Trøst og Hjælp?
 63. Er Du til Sinds, til enhver Tid at gaa i Borgen for I. T. V. i Verden?
-

64. Er Du til Sinds, at anvende saamegen Arbeidskraft, Tid og Penge, som Du kan, paa Udbredelsen af den teosofiske Bevægelse?

65, Har Du i Dag tænkt paa Mestrernes Broderskab paa Din Mester og den kommende Verdensfrelser?

ANVISNING TIL MEDITATION.

1. Der gives tre Førere paa Vejen til den guddommelige Selverkendelse (Teosofi): a) Studiet; b) Meditation (Samvittighed, Fornuft, Dyd, Kærlighed, Sandhed); c) Erfaring (Pligtopfyldelse).
 2. Uden Meditation kommer ingen til Sandhedens Erkendelse.
 3. Meditation er den indre Betragtning af Atmas forskellige Aspekter (Kræfter), Koncentrationen paa den guddommelige Natur (Fordybelse i Gud, Foreningen med det højere Selv).
 4. Meditationen over Atma (Bøn, Andagt) forener i sig Religion, Filosofi og Etik. Den giver Visdom, moralsk Kraft, højeste Lyksalighed og Udødelighed. Den bevarer for Intolerance, Mediumsskab og sort Magi.
 5. Atmas Aspekter (Egenskaber, Kræfter, Navne) er:
 - a) Bevidsthed, Kraft og Stof;
udtrykt med andre Ord:
 - b) Aand, Sjæl (Vilje), Substans;
 - c) Lys, Kærlighed, Liv;
 - d) Salighed, Fred, Glæde;
 - e) Visdom, Magt, Retfærdighed;
 - f) Evighed, Frihed, Udødelighed;
 - g) Almagt, Alvidenhed, Allestedsnærværelse;
 - h) Væsenhed, Virkelighed, Enhed;
 - i) det Sande, Gode, Smukke;
-

k) Fader (Moder), Søn, den hellige Aand.

l) Gerningen, Ordet;

m) Barmhjærtighed, Naade;

n) Skaber, Opretholder, Ødelægger;

o) Mester, Selvet o. a.

6. Atma er Sanskritbenævnelsen for Gud (Alaanden, Allah, Brahma, Ormuzd, Christus, Logos, Tao, Wodan, Zeus pp.). A = Aand, det faderlige (mandlige) Aspekt (Pol), MA = det skabende (sjælelige, moderlige) Princip; ma = machen (ma-re, Ma-ria, Ma-ma); det kosmiske Lys (Buddhi); Atma = højeste Enhed, Fader-Moder.

7. Der gives et egenskabsløs Atman (Parabrahm, det Absolute, Navnløse, Guddommen, Det Ene uden et Andet, det uendelige Rum, det evige Uaabnærede, den aarsagløse Aarsag etc.) og den med Egenskaber behæftede Atma = den første Aarsag, den højeste Aand, det Ene allestedsnærværende Princip (Logos). Begge er i Væsen ens; Parabrahm er dog ikke Genstand for Meditation, men ingen kommer til Parabrahm (Fader) uden gennem Logos (Ord, Søn); derfor er Forbindelsen med Atma Vejen til Parabrahm.

8. Vejen til Atma gaar gennem den ydre og den indre Forgaard (Devakan, Kausalverdenen) gennem det Hellige (Buddhiverden) til det Allerehelligste (Atmaverden, Nirwana). Den omfatter fire Trin.

9. Det I. Trin er Manas (Kama-Manas) moralske og intellektuelle Renselse, Forsagelsen af alt, hvad ikke tilhører den sande Menneskenatur: Begær, Lidenskab, Fordomme. Det findes i den ydre Forgaard. Formler (benægte den Vanærende, negativ): a) Du skal ikke lyve! etc. Vær ikke ærgerrig! etc. Drøb

Ærgerrigheden! (Begær er: Længsel efter Nydelse, Ejendom, Hæder og Magt; Lidenskaber: Hovmod, Forfængelighed, Misundelse, Had, Frygt, Vrede).
b) Sammenfatning: Forsag Verden! (Tilbøjeligheder og Forestillinger).

— Giv Agt paa Følelsen!

Overvind det Lavere ved det Højere!

Undskyld aldrig en begaaet Feil!

Retfærdiggør Dig aldrig overfor Din Samvittighed!

10. Det II. Trin er Udvikling af Dyder (Buddhi-Manas) gennem Offren, d. v. s. Forøgelse af Kærligheden til alle Mennesker, gennem Arbejde for Menneskehedens Vel med Afkald paa Belønning og Resultat. Dette Trin skal gøre Sjælen modtagelig for den højere Bevidsthed (Buddhi). Det findes i den indre Forgaard. Her faar Discipelen Dygtighed til Medarbeidet. Som Middel tjener det hellige Løfte. Formel (bekræftende det Gode, positiv): a) Du skal være barmhjærtig! Vær barmhjærtig! etc. (Dyder: Barmhjærtighed, Sanddruhed, Retfærdighed, Troskab, Fredsommelighed, Tjenstvillighed, Taknemmelighed). b) Sammenfatning: Tjen Menneskeheden! Elsk alle Væsener! etc. c) Jeg vil tjene Menneskeheden! Giv agt paa, hvad det højere Selv siger! Mediter over, hvad Samvittighed og Fornuft byder.

Forvandl Følelsen til Vilje,

Angeren til gode Forsætter,

Medlidenheden til Kærlighed (Gerning)!

11. Opoffrelsens Trin kan kun betrædes af den, som har overskredet Renselsens Trin.

Den som syndede, som overhovedet fulgte personlige egenkærlige Tilbøjeligheder, maa hver Gang begynde Meditationen med Renselsen (I. Trin).

Andre Formler ere:

a) Jeg forsager Lysten til den jordiske Verdens Aabenbarelses.

b) Jeg forsager Lysten til den astrale Verdens Skuffelser.

c) Jeg forsager Lysten til den mentale Verdens Former.

d) Jeg forsager alt, hvad der er indskrænket og forgængeligt.

e) Jeg forsager Egenkærligheden i enhver Skikkelse.

f) Jeg bekræfter mit evige, vedvarende Selv og dets Enhed med Menneskeheden og alt, hvad lever.

g) Jeg vil, at alle Mennesker bliver hjulpne og kommer til Sandhedens Erkendelse.

12. Fire Skridt fører gennem den indre Forgaard.

Maalet for den I. Vejstrækning er Umulighed at lyve.

Maalet for den II. Vejstrækning er Ufølsomhed for Antipati og Umuligheden at reagere mod fjendtlige Angreb (Bagvaskelse etc.).

Maalet for den III. Vejstrækning er Ufølsomhed for daarlige Indflydelser, Tanker og Følelser (Hellighed).

Maalet for den IV. Vejstrækning er Umuligheden af at skade noget som helst Væsen (Visdom).

13. Paa det I. og II. Trin maa frem for alt de menneskelige Dyder, som findes hos Menneskene, saaledes udvikles, at de teosofiske (kristelige) Dyder kunne aabenbare sig paa det III. Trin, d. v. s. Tro, Kærlighed, Haab, Taalmodighed; Godhed, Mildhed, Ædelmodighed; Fred, Glæde; Kyskhed o. a., disse alle i deres okkulte Betydning. De menneskelige Dyder (Barmhjærtighed o. a.) maa ikke undertrykkes, men maa udvides til transendentale (absolute, guddommelige) Kræfter.

14. Det III. Trin er den abstrakte Kærlighed (Buddhi), som udstraaler til alle Væsener; Meditationen over Atma, den hellige (teosofiske) Bøn. Den omfatter fem Virksomheder:

- a) Betragtelse af Atmas kosmiske Natur (Alaanden og Verdenssjælen);
- b) Koncentrationen paa ens egen Sjæls Enhed med Atma;
- c) Tilflugtsformlerne (Enhedens Vilje);
- d) det hellige Løfte, at føre et dydigt Levned og at virke for Broderkærligheden, Menneskehedens Oplysning og Forløsning;
- e) Velsignelsen (se Meditationen).

15. Det IV. Trin er den absolute Erkendelse (Selverkendelse, Teosofi), Erkenden af den absolute Enhed, hvorved Sandheden (Atma) selv udtaler sit: JEG ER

16. Ved Siden af Meditation maa samtidig det okkulte Studium pleies (se Mysterieskolen).

17. Den Mediterende gør Enhedens Vilje til sin egen. Han mediterer over, hvad Samvittighed og Fornuft (det guddommelige Ord) siger ham! Han dvæler saalænge ved enhver Tanke indtil en højere Tanke indfinder sig. Bønnen til Atma, den indre Mester, vækker i enhver Samvittigheden og Erindringen ogsaa om de mindste i Fortiden begaaede Fejltrin. Enhver Retfærdiggørelse og Undskyldning overfor sig selv maa ubetinget undgaas, derimod maa Feiltrinnene 1) tilstaas, 2) angres og 3) ved et fast vedvarende Forsæt (Løfte), om ikke atter at gøre dem, men føre et Liv i Uselvvikthed, gennemarbejdes med Viljen, indtil de fuldstændig forsvinder ud af Bevidstheden.

18. I Løbet af en Maaned maa, om muligt, alle Atmas Aspekter betragtes. Den som udelader den ene eller den anden af dem, bliver indskrænket i sin Erkendelse og bliver sekterisk og intolerant.

19. Bed og arbeid! Arbeid og bed! Bed og arbeid! Lev i Evigheden! Bed uden Ophør!

20. Enhver Meditation skal udtales under en langsom utvungen Udaandning. Efter længere Øvelse vil flere korte Sætninger kunne udtales i et Aandedrag under Udaandningen.

21. Enhver Meditation skal udtales indvendig. Den skal finde Sted i et af de 7 Kraftcentre*) (Hoved, Hjærte, Navlen, Ryggen pp.). Den som sender sine Tanker ud ad (til andre Mennesker) svækker sig selv

*) (Se Oversætterens Anmærkning Side 3).

og bliver medial. Virk ikke personlig men ved Selvet, ikke mentalt men aandeligt.

22. Meditationen skal udtales rytmisk (stille), det bedste er at synge (stille). Rytmie og Tone renser Sjælen og vækker indre Kræfter.

23. Hver den som misbruger Meditationen til personlige (sanselige, konkrete) Maal og Ønsker som Penge, Sundhed, Held, langt Liv, Anerkendelse, Ære, personlig Indflydelse paa andre o. a. betræder den venstre Sti, som fører til Personlighedens Tilintetgørelse. »Søg først Guds Rige, saa skal alt dette tildeles eder.« Den som lever i Atma vil faa alt til-delt, hvad han behøver.

24. Samtlige Øvelser maa foretages i en Tilstand at sjælelig Ro og legemlig Hvile; i ikke harmonisk Tilstand bør de undlades. Legemets og Sindets Beroligelse naas ved rolig, dyb rytmisk Aanden og Syngen paa Vokalerne (a, e, i, o, u) i den Mediterendes Grundtone; Legemet maa være i opret Stilling.

25. Enhver Overdrivelse af religiøse Øvelser maa undgaas.

26. Meditationen bliver lettet, naar den bliver forbunden med Koncentration paa »Ordbildet« eller paa et Symbol (Δ \odot \otimes $\overset{\circ}{\top}$ etc., A. E. I. O. U., A-U-M, Farver, Toner).

27. Den teosofiske Bøns Maal er at bringe Legeme og Sjæl i absolut **Harmoni** med alle Mennesker og Væsener, for at Hjærnen kan blive*) modtagelig for Optagelsen af Verdensaltets aandelige Svingninger, der udgaar fra Atma og Mestrene.

*) Sammenlign traadløs Telegrafering.

28. Frygt og sørgelige Tanker maa fjernes fra Sindet før de religiøse Øvelser. Lykkes det ikke, maa man undlade at foretage Øvelserne.

29. Betingelserne for at Meditation skal lykkes er: tro Pligtopfyldelse og absolut Sanddruhed (i det Indre og det Ydre):

30. Den bedste Tid for Øvelserne er ved Solopgang, i hvert Fald tidligt, straks efter man er staaet op, Middag Kl. 12, Tiden ved Solnedgang, før man gaar til Ro, ved Begyndelsen af et nyt Arbejde, Tiden før Maaltiderne.

31. Undgaa dog den længevarende Koncentration i bestemte Timer (Yoga-Sidden), men forbliv i Verden og koncentrer Dig paa Dit guddommelige Selv, indtil Du har naaet fuld Beherskelse over Dine Tanker, Dit Sind og Legeme.

32. Lær Meditationen (Bønner) udenad og bed en af dem daglig paa en bestemt Tid.

33. Beskyttelse for Feiltagelser byder Omgang med Ligesindede i Logen.

34. Anbefalelsesværdige Værker over Meditation er:
a) Mitschell, Meditation. b) Sabhapatti, Raja-Yoga.
c) Fr. Hartmann, Praktiske Vink over Meditation (Lotusblomster Bd. VI, 1895). d) H. P. Blavatsky, Tavshedens Røst. e) M. Collins, Lys paa Vejen.
f) Thomas A, Kempis, Kristi Efterfølgelse. g) Bhagavad-Gita. h) Praktiske Vink. i) R. Syring, Vink til religiøse Øvelser (Teosofisk Kultur, Bd. II, S. 282).
k) Livseliksiren.

MEDITATIONENS SYSTEM.

1. Studiet af den teosofiske Verdensanskuelse, Filosofi og Mystik maa gaa forud for Meditationen.*)
2. Den som uvidende og umoden driver okkulte Øvelser,**) vil enten falde i Mediumskabet eller i den sorte Magi, altsaa fortabe sin Sjæl.
3. Der gives 14 Trin paa »Fuldkommenhedens Sti«.***)
 - a) fire forberedende Trin;
 - b) fire lavere Trin i Fordybelsen;
 - c) fire højere Trin i Fordybelsen;
 - d) Samadhi;
 - e) Nirwana.
4. Den konkrete Koncentration omfatter de fire forberedende Trin og delvis ogsaa de fire lavere Trin i Fordybelsen, den abstrakte Koncentration eller Meditation hovedsagelig de fire højere Trin i Fordybelsen og Samadhi.
5. De fire forberedende Trin fører gennem Astralverdenen, de fire lavere Trin af Fordybelsen gennem den nedre Devakan og de fire højere Trin gennem Kausalverdenen (Arupaverdenen, den abstrakte Tænkingsverden) til Samadhi.

*) Se Mysterieskolen.

***) Se Anmærkninger S. 74 og 76.

***) Se Seidenstücker, Pali-Buddhismus.

6. Den, som naar til Samadhi (den buddhiske Verden), er bleven en Mester (Indviet) paa den højre Sti. (Der findes ogsaa Indviede paa den venstre Sti).

7. Det højeste Trin paa Planeterne er Nirwana.

8. Derefter findes der tre Træneringstrin: det moralske, det mentale og det aandelige eller

a) Trænering i den højere Etik;

b) Trænering i den højere Tænkning;

c) Trænering i den højeste Erkendelse.

Først maa Trænering foregaa i den højere Moral; denne er Grundlaget og Forudsætningen for de højere Trin.

9. Den moralske Trænering omfatter saavel de fire forberedende Trin, som ogsaa de fire lavere Trin i Fordybelsen, dog hører de sidste ogsaa til den mentale Trænerings Gebet. Den aandelige Trænering omfatter de højere Trin i Fordybelsen og Samadhi.

10. Fordybelserne er de otte Trin i Ekstasen eller den fulde Andagt.

11. Det I. Trin i den konkrete Koncentration er Koncentrering paa en ydre sanselig Genstand. Dette naar man gennem den samvittighedsfulde Opfyldelse af sin Stillings daglige Pligter. Derfor er Udførelsen af det Arbejde, som vor Stilling paa lægger os, den bedste Forskole i Teosofi.

12. Det II. Trin er Koncentrering paa Anskuelsesbilledet (Forestilling). Her er følgende fem Hindringer at overvinde:

a) den sanselige Lyst (Begær) af enhver Art;

b) Ildesindethed;

- c) Dovenskab;
- d) den indre Uro og Foranderlighed;
- e) Tvivlen.

Til II. Trin hører ogsaa Studiet, den daglige Bøn, Tilhører ved Foredrag etc.

13. Det III. Trin er Koncentrering af Reflekset, der bliver tilbage efter den gradvise Forsvinden af Forestillingen, hvorved den tilgrænsende Andagt bliver naaet.

14. Det IV. Trin er Fortsættelsen af det III. og fører til den fulde Andagt (uden Hindring) og til Indtrædelse i Ekstasen.

15. Til de forberedende Øvelser hører ogsaa Kontrollen med Ind- og Udaandning. »Jeg indaander!« »Jeg udaander!« »Jeg indaander evigt Liv!« »Jeg udaander Kærlighed til hele Menneskeheden.«

16. Den I. Fordybelse (V. Trin) bestaar i den fulde Andagt (Eftertænkning uden Hindring) saavel i Glæde og Lykke. Man skal her følge de fire Opbyggelser.

- a) Næstekærlighed;
- b) Medlidenhed;
- c) Medglæde;
- d) Sjælefred.*)

17. Den anden Fordybelse (VI. Trin) indtræder efter Eftertæknings Forsvinden, saa den rene Glæde og Lyksalighed bliver tilbage.

18. Den III. Fordybelse er naaet, naar Glæden er forsvunden og kun den rene Lyksalighed er tilbage.

*) Se Seidenstücker, Buddhistiske Evangelier.

19. Paa Fordybelsens IV. Trin hersker den fuldkomne indre Ro, abstrakt Andagt og fuldkommen Sindsro (Sjælero, Fred).

20. De fire forberedende Trin og tildels de fire lavere Fordybelser tilhører den lavere Sti (Dydsstien) og omfatter Renselsen og Offret, de højere Fordybelser derimod tilhører den højere Sti (Visdom, Vel-signelse).

21. De fire lavere Fordybelser er forbigaaende, de fire højere er derimod vedvarende Tilstande.

22. Der findes to Grupper af Mestre:

den første gik den mentale Trænerings Sti, altsaa gennem Ekstasen, den anden Gruppe derimod den aandelige Sti uden Ekstasen.

Meditation er den bestandige Koncentration paa **det guddommelige Ord**, saaledes som det aabenbarer sig i Mennesket som Samvittighed og Fornuft (Erkendelse). (Visdom, Kærlighed, Fred, Glæde, Frihed, Almagt, Alvidenhed, Virken, Hjælp, Forsagelse, Offer, Barmhjærtighed, Sandhed etc.). Ethvert Ord er Symbolet paa en Kraft. Der maa koncentrerens saalænge paa Ordbildet, indtil Ordets Tanke bliver levende (føles). Særlig maa Koncentration ske paa Ordets Vokaler.

Koncentrationen paa det guddommelige Ord (Kærlighed og Visdom) er den universelle Lyksaligheds Metode, den sikreste Vei til Fuldkommenhed.
I. T. V. lærer kun denne Ene Vej til Lyksalighed. —

